

ಕುಂಜಿ ಕಾವಾಕ್ಷಿ

ಶ್ರೀ ಕುಂಜಿ ಕಾವಾಕ್ಷಿ ದೇವಿಯವ

ಅರ್ಪಣೆ .

ಮಹಿಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶ್ವರರಾದ ಸರ್. ಶ್ರೀಮನ್ ಕೃಷ್ಣರಾಜ

ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ., ಜಿ.ಸಿ.ಬಿ.ಇ., ಯವರಿಂದ

ಸುವರ್ಣ ಪದಕ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲತ್ತುಗಳೊಡನೆ ಜನೋಪಕಾರ

ಬಹುಮಾನಿತರಾಗಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ, ವ್ಯಾಯಾಮಾಲಯಗಳ ಒಡೆ

ಆಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪರಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಸೂರೆಗೆ

ನಮ್ಮ ತಾತಂದಿರು

ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಉತ್ತಾದ್ ಕಾಯಂಗೆದಿ ಪಾಪಣ್ಣ ನವರ

ದಿವ್ಯಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮನ್ ಕೃಷ್ಣರಾಜ

ಶ್ವರ್ಗೀಯ ಉಸ್ತಾದ್ ಕಾಯಂಗಡಿ ಪಾಪಣ್ಣನವರು

ಕಾಯಂಗಳಡಿ ಸಾಪಣ್ಣಿ ನಂಜಪ್ಪ

[ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ]

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ.

i.	ನಿವೇದನ	i—ii
ii.	ಸ್ವೀಕಾರ	i—ii
iii.	ಸಾಧುಶಿಷ್ಯ ಜನಾಂಗದ ಮೂಲ	iii—iv
iv.	ತಮಿಳು ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳು	iv—v
v.	ಸಾಧುಶಿಷ್ಯರ ಗೋತ್ರಗಳ ವಿವರ	v—vi
vi.	ಸಾಧುಶಿಷ್ಯರು—ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು	vi—vii
vii.	ಸಿಂಹಾನಲೋಕನ	vii—viii

ನಿವೇದನ

ಒಂದು ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಗತಿಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಡಕವಾಗಿ
ಯಾವ ಪ್ರತಿಸಂಗಡದವರೂ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವೂ
ದೇಶದ ಒಂದು ಉಪಾಂಗವಾದುದರಿಂದ ಇದೂ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು;
ಧನವೆಂದರೆ ಈ ಸಂಗಡದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳ
ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೇ ಸರಿ.

ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ, ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು,
ಕೋರಿಸಿ ಬರೆದು, ನಮ್ಮವರ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ್ಗೆ ಮೂರುವರ್ಷ
ಗೊಂದಲೂ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಆತಂಕಗಳಿಂದ
ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೂಡಲಿಲ್ಲ. ತೊಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿ
ಸಿಂದ ಈ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅನೇಕರಿಗೆ ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಾಹಿ
ತ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ, ಬರೆದುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ದುರದೈ
ವ್ಯದಿಂದಲೋ, ನಮ್ಮವರ ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದಲೋ ಕೆಲವುಮಂದಿ
ವಿಷಾ, ಯಾರೂ ಏನನ್ನೂ ಕಳುಹಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಗ್ರಂಥಗಳ
ಆಧಾರದಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ರಚನೆಯು ಅನೇಕ ಜಾತೀಯ ಕಾವ್ಯಗಳ ಪರಿಶೀ
ಲನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನ ಶ್ರೀಯುತ ವೆ.ಬ. ವೆಂಕಟ
ರಾಮಶೆಟ್ಟರ 'ಶ್ರೀ ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲಪ್ರಕಾಶಿಕೆ' ಮ||ರಾ|| ಎಸ್. ಕೆ.
ಅಂಗುಸಾಮಿಶೆಟ್ಟರ 'ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲ ಪುರಾಣ', ಮ|| ರಾ|| ಸ್ವಾಮಿನಾಥ
ಶೆಟ್ಟರ 'ದೇಶಾಧಿಪತಿ ವೈಶ್ಯಪುರಾಣಂ', ಶ್ರೀಯುತ ಸಿ. ಕೆ. ಪಳನಿಸಾಮಿ
ಶೆಟ್ಟರ 'ತೆಲಗು ದೇಶಾಧಿಪತಿ ಚರಿತ್ರೆ', ಮ|| ರಾ|| ಕೋಡೂರು ವೆ.
ರಾಘವರಾಯಯವರ 'ಕಾಂಚೀ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ'—ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ
ವಿಷಯಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆನ್ನು ತೂರಿ, ಕಾಳನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಈ ಪುಸ್ತಕ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಣಿಸಿದೆ.

‘ರಾಷ್ಟ್ರದೇವೋಭವ’ ಎಂಬ ಧೈರ್ಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ತಲುಗದರೂ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮತಸಂಬಂಧವಾದ ಪುಸ್ತಕವು ಇದೊಂದೇ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ, ಜನೋಪಕಾರಿಗಳಾದ, ಗರಡಿಗಳ ಒಡೆಯರಾದ ನಮ್ಮ ತಾತಂದಿರು ಉತ್ತಾದ ಕಾ|| ಪಾಪಣ್ಣ ನವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬರೆದು, ಅವರ ದಿವ್ಯ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥಕುಸುಮವನ್ನು ಪೂಜ್ಯಪಿತೃಭಾವದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿರುವೆನು.

“ಕುಲಸೇನೆಯೇ ಈಶ (ದೇಶ) ಸೇವೆ” ಎಂಬ ಉದಾತ್ತವಾದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ಪೊಮ್ಮಿ (ಪೂಜಾರಿ) ಮನೆತನದವನೂ, ವನಒಮಹರ್ಷಿಗೋತ್ರಸ್ಥನೂ ಆದ ನಾನು ಶ್ರೀ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ದೇವಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬರೆದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಘದವರು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಭಾಷಾಶುದ್ಧಿಮಾಡಿ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ (ಮಾಡಲ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲಾ) ಶ್ರೀಯುತ ಟಿ. ಯು. ಚನ್ನಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರು.

ಶ್ರೀ ಅದಿನಾರಾಯಣನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಇ. ಅಕ್ಕಿಪೇಟೆ
ಬೆಂಗಳೂರು ೩೮, } ಕುಲಸೇವಕರ ಅಡಿಯಾಳು
ಕಾ|| 1-10-30. } ಕಾಯಂಗಡಿ ಸಾಪಣ್ಣ ನಂಜಪ್ಪ

ಸ್ವೀಕಾರ.

ಶ್ರೀ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿ ಸಂಘ, ಅರಳೇವೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ತಾ|| 5—10—30

ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿ ವರಪ್ರಸಾದಿಗಳಾದ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿರು ಸುಪ್ರ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾ, ನಂತರ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಬಂದು, ಕೆಲವುಮಂದಿ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಂದ ಈಗೀಗ ಜೀತರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಇವರ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅರಳೇವೇಟೆ ಸಮಾಧಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಜ್ಞಾನಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಹರಿಸುವುದಾಗಿ, ಪಸ್ತುತೆ, ಇದೇ ಇವರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ.

ಈ ಕುಲಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿದವರು ಶ್ರೀಯುತ ಕಾ. ಪಾ. ನಂಜುನವರು. ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಜನೋಪಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ದಿವಂಗತ ಉಸ್ತಾದ್ ಕಾಯಂ ಗಡಿ ಪಾಪಣ್ಣ ನವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳವರು. ಈ ಸಂಘದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಭಾಷಾ (ತೆನಗು, ಕನ್ನಡ, ಉರ್ದು) ಪರಿಶ್ರಮಿಗಳಾದ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಕಾ. ಪಾ. ಗೋವಿಂದಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಪಶೆಟ್ಟಿರು ಇವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ತಾತನವರು. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಪ್ರಥಮರು. ಇವರು ಈ ಸಂಘವನ್ನು ನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು. ಹೀಗೆ ಇವರ ಮನೆತನವು ಪ್ರಜೋಪಕಾರಿಯಾದುದು.

ಈ ನವತರುಣರ ಉತ್ಸಾಹಪೂರಿತವಾದ ಕುಲಸೇವೆಯು ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶಕವಾದುದು. ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಈ ನೂತನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಘದಪರವಾಗಿ ನಾವು ವಂದನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಕುಲಸ್ಥರು ಅಮೂಲಿ ಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿ ನಮ್ಮ ಮತದ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಚಾರವು ಸಕಾಲವಾದುದು. ಪ್ರಚಾಗಣನೆ (Census) ಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಂದಿರುವ ಪಂಗಡಗಳ ಗುಂಪಿ (list) ನಲ್ಲಿಯೂ, ನಮ್ಮವರ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಚಾಗಣನೆಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ (Mys. C. R. 1901-Page 522) ಯೂ ಮ|| ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರವರ 'Tribes & Castes' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ (Page 250 Vol. III)ದಲ್ಲಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ 'ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ಲಿಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ನೂಟುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮ ಕುಲಸ್ಥರು ವಿವಿಧವಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳದಿರುವಂತೆ 'ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿ' ಎಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರು, ಮುಖ್ಯತಃ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಾಧುಶೆಟ್ಟ ಸಂಘದವರು ಶ್ರೀಯುತ ಕಾ. ಪಾ. ನಂಜಪ್ಪನವರ ಈ ವಿಧವಾದ ಕುಲಸೇವೆಗೋಸ್ಕರ ಚಿರಮಂಜರಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರುಣರು ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿ ಕುಲಸೇವೆಯನ್ನೂ, ದೇಶಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಹಾರೈಕೆ.

S.V.D

ಟ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಚೆಟ್ಟಿ,

ಬಾ||ಚಿ|| ಮುನಿವೆಂಕಟಪ್ಪಚೆಟ್ಟಿ

President,

President,

The General Council.

The Executive Council.

|| ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾವಾಕ್ಯದೇವಿ ಪ್ರಸನ್ನ ||

೧ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

—:೦:—

ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿ ಜನಾಂಗದ ಮೂಲ

(ಕಾಂಚೀ ತಾಮ್ರಶಾಸನ)

ಶ್ರೀ ಆದಿನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ, ಯಮ, ನಿರುತಿ, ವಾಯವ್ಯ, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನ್ಯಾದಿ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರು, ಯಕ್ಷ, ಕಿನ್ನರ, ಗಂಧರ್ವ, ಸಿದ್ಧ, ಸಾಧ್ಯ, ಖಚರ, ಕಿಂಪುರುಷ, ಪನ್ನಗ ಮೊದಲಾದ ಗಣಗಳು, ನಾರದಾದಿ ದೇವಮುಷಿ ಸಮೂಹ, ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮೊದಲಾದ ಪರಮ ಯೋಗೀಂದ್ರ ಬೃಂದ, ವಶಿಷ್ಠ, ವಾಮದೇವ, ಭರದ್ವಾಜ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಜನುದಗ್ನಿ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಾದಿ ಮಹಾ ಮುನೀಶ್ವರರು, ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರು, ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರು, ತ್ರಯೋದಶ ವಿಶ್ವದೇವತೆಗಳು, ಚತುರ್ಥಶ ಮನುಗಳು ಇವರುಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ ಅದ್ಭುತ ರಕ್ತಸನು ದುಷ್ಟ ಪರಿಪಾಲನಾರ್ಥವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ, ಪ್ರಸಂಜಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಬಗೆಗಾಣದೆ, ದೇವತಾಸಮೂಹದೊಡನೆಯೂ, ಮುನಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುರ್ತಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಗಂಗಾತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಪ್ರಿಯನು ಸುರನದಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು, 'ಗುಂಡಾಗ್ನಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ಯಾಗಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯ

ಮಾಡಿ ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ಮುನಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಆ ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ಯಾಗವು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಸೂರೈ ಪ್ರಕಾಶ ತೇಜಸ್ವಿಯೂ, ಮಣಿಮಕುಟ, ಕಾಂಚನ ರತ್ನಕೇಯೂರಹಾರ ಕಂಕಣ, ಗಧಾಕಟಿಕ, ಕುಂಡಲ, ಪಾರಿಜಾತ ಕುಸುಮ ಮಾಲಿಕಾಲಂಕಾರ ಶೋಭಿತನೂ, ದೀರ್ಘಬಾಹುವೂ, ಉದ್ದಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ, ಶೂಲಹಸ್ತಧಾರಿಯೂ, ದೀರ್ಘಲೋಚನನೂ ಆದೋರ್ವ ಕೋಟಿಕಂಧರ್ವ ಲಾವಣ್ಯಸುಂದರಾಕಾರನು ಮಧ್ಯಯಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಲು, ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆದಿಯಾಗಿ ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳೂ ನೋಡಿ, ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಗಾಢಾಲಿಂಗನಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರು—“ಹೇ! ದೇವ, ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಸಂಕಟಕರವಾದ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ ಬಾಹುಬಲವುಳ್ಳ ರಕ್ತಸನನ್ನು ದ್ವಂಸಮಾಡಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಬೇಕು. ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅವನ ಬಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನಗೈಯ್ಯಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ದೇವತಾ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವೆವು” ಎಂದು ಬೀಡಿದರು.

ಆಗ ಆತನ ಯುದ್ಧಾಟೋಪವು ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದಿತು; ಕಾಲರುದ್ರನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಷಣಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ಕರಾಳಂಬವಾದ ಶೂಲವನ್ನು ಕೈಲಿ ಧರಿಸಿ, ಭೇರಿ, ಭಂಕಾರ್ಯ ನಿಸ್ಸಾಳ, ಡಮರುಗ, ನಗಾರಿಗಳ ರಭಸದ ಧ್ವನಿಯೊಂದಿಗೆ ದೇವಸೈನ್ಯ ಸಹಿತ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ದಾನವರ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿ ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ದಿವಿಜರು ಹೆದರಿ ಓಡಲುದ್ಯುಕ್ತರಾಗಲು, ಆ ಮಹಾವುರುಷನು ಮುಂದೆನಿಂತು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಭಯಕೊಟ್ಟು, ತಾನೇ ಸಮರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ತಾನು ನಿಟಲ

ತಟಘಟಿತ ವಿಕಟಿತ ಭೃಕುಟಿತ ಕುಟಲನಾಗಿ, ಭೀಷಣಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲಾ ಕರಾಳಂಬವಾದ ಶೂಲವನ್ನು ಕೈಲಿಹಿಡಿದು ಸಮುದ್ರಗಳ ಚಲಿಸಲು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಲು, ನದಿಗಳು ಮೇರಿತಪ್ಪಲು, ರೋಷಾನಲನಯನನಾಗಿ ಪ್ರಳಯಾದಿತ್ಯನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಣವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಆ ರಕ್ತಸನಮೇಲೆ ಕಾರುತ್ತಿದ್ದನು. ನಂತರ ಮುಷ್ಠಿ, ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ರಕ್ತಸನು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶಕ್ತಿಗುಂದುತ್ತಾ ಇರಲು, ಆ ಮಹಾವುರುಷನು ಶೂಲಧರನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಶೂಲಧರನಾಗಿ ಆ ನಿಶಾಚರನ ಎದೆಯ ವಾಮಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯಲು, ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳು ಹಾರಿ, ಕಬಂಧವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೆರೆದು ಜಯಜಯಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪೂಮಳಿಗರೆದರು,

ಆ ಮಹೋತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಾವುರುಷನು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನು. ಭೂತಲಶಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ರಕ್ತಸನ ಕಬಂಧವನ್ನು ಖಂಡಖಂಡಗಳಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ ಆ ನಿಕರಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಕಪಾಲವನ್ನು ಒರೆಗಲ್ಲಾಗಿಯೂ, ಮುಂಗೈ ಹಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಕೋಲಾಗಿಯೂ, ಪಕ್ಕೆಲುಬುಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿಯಾಗಿಯೂ, ಮೇದಸ್ಸುಸಾರವನ್ನು ಪೈಣವಾಗಿಯೂ, ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿಯೂ, ನಾಡೀ ಜಾಲವನ್ನು ಸೂತ್ರಗಳಾಗಿಯೂ, ಕೇಶಜಾಲಗಳನ್ನು ಮುಷ್ಠಿಸೂತ್ರಗಳಾಗಿಯೂ ವಸಾಂಸರಾಶಿಯನ್ನು ಮಣಿಮಯಾಸನವನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿ ತಾನು ಮಂಡಿಸಿ, ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾ ನಿಕರಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ತೂಗಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಈಶ್ವರನ ತೂಕವೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಈಶ್ವರತ್ವವು ತಿಳಿಯಿತು.

ಜಗದೀಶ್ವರನಾದ ಪಾರ್ವತೀಶ್ವರನನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು, ತನ್ನ ಹೃದಯಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಆತನ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂತೋ

ಷದಿಂದಲೂ ಮಾಡಲಾಗಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಸಕುಪತಿಯು, ಗುರುದವಾ-
ಹನ, ಹಂಸವಾಹನ, ಪುರಂದರಾದಿ ಬೃಂದಗಳೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದನು.
ವೃಷಭಾರೂಢನಾಗಿ, ಗಿರಿಜೆಯ ಸಹಿತ ತನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ
ಆ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಂಡ ಪ್ರಣಾಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ
ನು. “ಹೇ! ಏಕೋರುದ್ರಾ, ಮಹೇಂದ್ರ, ಮಹಾರುದ್ರ, ಭದ್ರಾವತಾರ,
ದಕ್ಷ ಧ್ವಂಸ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ದಾಕ್ಷಾಯಣೀನಾಥ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲ, ಪರ
ಮೇಶ್ವರ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು ಈಶ್ವರನು ಆತನಮೇಲೆ ಕರು
ಣಾದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿದನು. “ನೀನು ಪರಮಭಕ್ತನು, ಶ್ರೀಮಢಾರಾ
ಯಣನ ಅಂಶದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ, ಅಂಧಕಾಸುರನನ್ನು
ಕೊಂದು, ಭೂಭಾರವನ್ನು ನೀಗಿದೆಯಾದುದರಿಂದ ‘ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರ’ನಾಗಿ
ಸಕಲಸಂಪತ್ತು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಬಾಳು. ನೀನು ಚತುರ್ದಶಭುವ
ನವಾಸಿಗಳಾದ ಪುರುಹೂತಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವಜ್ರ ವೈಧೂರ್ಯ, ಗೋ
ಮೇದಿಕ, ಪುಷ್ಯರಾಗ, ಮರಕತ, ಮೌಕ್ತಿಕ, ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಮೃಗಮದ ಮ
ಲಯಜ, ಚೀಣೀ ಚೀಣಾಂಬರ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ಯೋಗ ಭೋಗ
ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಘಟನೆಮಾಡಿ, ವರ್ತಕಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ,
ದೇವಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಚ್ಯನಾಗು. ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವಾಚ್ಯತೆಯು
ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿ” — ಎಂಬುದಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿದನು. ಆಗ
ಪಾರ್ವತಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಂದ ‘ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರ’ ನೆಂದು ನಾಮಕರಣ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನಿಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಶಿವನಿಗೆ
ಹೇಳಲು, ಆತನು ಸಮ್ಮತಿವಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಕುಂಬೋಧರನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವ
ನ ಸುಕುಮಾರಿಯಾದ ‘ಸುಪ್ರಭೆ’ ಎಂಬ ಸುಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಸಕಲದೇವತಾ
ಸಮೂಹದೊಡನೆಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ
ವಾಯಿತು. ಆಗ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ವಿಶಾಲಾವತಿ ಎಂಬ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ನಗ
ರವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.

ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನೂ, ಸುಪ್ರಭೆಯೂ ಆನಂದ ವೈಭವಗಳಿಂದಿರಲು,
ಕೆಲವುಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸುನೇತ್ರ, ಸುದರ್ಶನ, ಸುಬಾಹು,
ಮಣಿಗ್ರೀವ, ಲಿಟಿಂಕ, ಸುನಾಭ, ಬಲಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ಏಳುಬೆಸ ಕುವರರು ಹುಟ್ಟಿ, ಏಳುಮಂದಿ ಗಂಧರ್ವಾಂಗನೆಯರಂ ಪರಿಣ
ತರಾಗಿ, ಗೌರೀವರಬಲದಿಂದ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಬೆಳಗಿದರು. ಈ
ಸುನೇತ್ರ, ಸುನಾಭರೆಂಬ ಸುಪುತ್ರರರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಡಿ ಬಿಲ್ಲುಶೆಟ್ಟಿ
ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುಜನರು ಹುಟ್ಟಿ, ಕಾಂಚೀನಗರದಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟ
ವಾಸದಿಂದ ಮೆರೆದರು. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಜನರು ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು
ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಆದಿಸೂದರು.

ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಕೀರ್ತಿಪಡೆದ ಕಾಂಚೀಪಟ್ಟಣವು ಭೂ
ಲೋಕದ ಅಲಕಾನತಿಯಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ರಾಜ ರಾಜ ಪರ
ಮೇಶ್ವರ ಅಷ್ಟದಿಗ್ರಾಜ ಮನೋಭಯಂಕರನೆಂಬ ಬಿರುದಾಂಕಿತನಾದ
ಕೋಳಭೂಪಾಲನು ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಸಂಕರವಾಗದಂತೆ ಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡಿದವರೂ
ವನದುರ್ಗ, ಗಿರಿದುರ್ಗ, ಜಲದುರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರೂ, ಶ್ರೀ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಿತ ಯಜ್ಞೋ
ಪ್ಪವ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರ ವಂಶೋತ್ಪನ್ನರೂ ಆದ ಮಕ್ಕಡಿಬಿಲ್ಲುಶೆಟ್ಟಿ ಮೊದ
ಲಾದ ಹದಿನಾರುಬೆಸ ಕಾಂಚೀನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಸಮಯ (ವ್ಯಾಪಾರ)
ಶೆಟ್ಟಿರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತಾಸನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕನ
ಕಾಧರಣ ಕಸ್ತೂರಿಕಾ ಗಂಧ, ಕರ್ಪೂರ, ತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ
ವನು. “ನೀವು ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ತರಿಸಿ ಕಳಿಸುವುದರಮೂಲಕ ಅವುಗಳನ್ನು
ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಹರಡಿರಿ” ಎಂದು ರಾಜನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆ ಆಜ್ಞೆ

ಯನ್ನು ಶೆಟ್ಟರು ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ನಿಜಮಂದಿ
ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚತುರ್ನುಬ್ರಹ್ಮ ಹೋಮಕಲ್ಪಿತವಾದ ಭಾಗ್ಯಬೀಜಗ
ಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿಸಿ, ಪೈರುಮಾಡಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚ
ವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದರು. ಉಳಿದ ಕಾಷ್ಠಗಳಿಂದ ನಾರನ್ನು ತೆಗೆದು
ಗೋಣಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿದರು.
ತಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಕಾಮಾಕ್ಷಿದೇವಿಯನ್ನು ಜವ್ವಬೆ,
ಕುಂಕುಮ ಕೇಳರಿ, ಪುನುಗು, ಗಂಧ, ಕಸ್ತೂರಿ, ಪರಿಮಳಮಿಳಿತ ಪುಷ್ಪ
ಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ, ಚೀಣೀ ಚೀಣಾಂಬರಗಳಿಂದಲೂ, ಧೂಪ ದೀಪ
ಸೈವೇದ್ಯ ತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದಲೂ ಆರಾಧಿಸಿ, ಗುರು, ಪುರೋಹಿತ,
ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಹಂಚಿ
ದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ದಿನಸುಗಳನ್ನು ಅಶ್ವ, ಮಹಿಷ, ವೃಷಭ, ಓಷ್ಠವ
ಮೊದಲಾದ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಸಕಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ ರಫ್ತು
ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗುವಂತೆ ವರ್ಪಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ
ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ, ಜಗದ್ರಕ್ಷಕರೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು
ಹೊಂದಿ ಪರಮಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಕೇವಲ ಸತ್ಯ
ಗುಣಯುತರಾದುದರಿಂದ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ದೂರದೇಶದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಜನ ಕಳ್ಳರು
ತೆಳಾರಿಗಳ ಹಿಂಬಾಲಿತರಾಗಿ ಓಡಿಬಂದು, ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ದಿಕ್ಕುಕಾಣದೆ
ಅನಾಥರಾಗಿ ಈ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾದರು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
ತೆಳಾರಿಗಳು ರಾಜನಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಂಡರು. ರಾಜನು ಇವರುಗಳನ್ನು
ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಶೆಟ್ಟರು ತಾವು ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕರೆಂದೂ,
ಈ ಬಿರುದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ
ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವೆವೆಂದೂ ರಾಜನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶರ

ಣಾಗತರಕ್ಷಕರಾದ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳ ಪರಿಪಾಲನಾಕರ್ತರಾದ, ತಮ್ಮ
ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜಾರತ್ಯ, ಚೋರತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲವವರಾದ,
ಮಹಾವೀರ ಗರ್ವಿತ ಪೈರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲಿಗ್ನಿ ಸ್ವರೂಪರಾದ, ಧರ್ಮರಣ
ದೇವಿಯ ಭಕ್ತರಾದ, ಶತಾವಧಾನಿಗಳಾದ, ಉಮಾರಿಗಳಾದ, ಅಷ್ಟೈಶ್ವ
ರ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾದ, ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರವಂಶಜರಾದ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರ
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ರಾಜನು ಇವರ
ಶಿರಗಳನ್ನು ಕೋರಲಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಸಾಧು ಕಾಮಾಕ್ಷಮ್ಮನ ದಿವ್ಯಸನ್ನಿಧಿಯ
ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಜನ (ಪೊಮ್ಮಿ ಆ, ಬೇಡಿರೆ ಗು)
ಕುಲಸ್ಥರೂ ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಶಿರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರನೇ ಆದಿಯಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆ
ಗಳೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಇವರ ನಿಜಭಕ್ತಿಗೂ, ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಣೆಗೂ
ಮೆಚ್ಚಿ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಂತರ್ಧಾನರಾದರು.

ಈ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರು ನಿತ್ಯಸತ್ಯವ್ರತರಾಗಿಯೂ, ದೈವ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ
ವರಾಗಿಯೂ, ಮಲ್ಲಿವಿದ್ಯಾ ವಿಶಾರದರಾಗಿಯೂ, ರಣಭಯಂಕರರಾಗಿ
ಯೂ, ಚಪ್ಪನ್ನಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮಗೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಿಸಿಕೊ
ಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ಜೋಳರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲಲ ಬಲ್ಲಲರಾಯನೆಂಬ
ರಾಜನು ಜೋಳನಮೇಲೆ ಅಳಿ ಲಕ್ಷ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆ ಜೋಳನು ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಭಯಾಕ್ರಾಂತನಾದನು.
ಜೋಳನು ರಾಜತ್ವಕ್ಕೆ ಲೋಪಬರುವುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ
ಮಹಾ ವೀರಾಧಿ ವೀರರು ಸಭೆ ಸೇರುವಂತೆ ಡಂಗೂರ ಹೊಡೆಸಿದನು.
ಆ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಸೇರಿರುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಧಮಿಲ, ಮಲಹರಿ,
ಭೀರಿ, ಡಕ್ಕ, ಶಂಬ, ಪಂಚಸಾಪಟಿಕೆ, ಕಂಚಿನ ಕೊಂಬುಗಳೊಂದಿಗೆ
ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಸಾಧು

ಶೆಟ್ಟರು ರಾಜನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಾಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ವಚನಕೊಟ್ಟು, ಅವನಿಂದ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಮೊರಟುಬಂದರು. ನಂತರ ತಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಭಯಕೊಟ್ಟು, ಇದಕ್ಕೆ ತಂಗಡಿ ಗಿಡವನ್ನು ಒಂದು ನಿವರ್ಶನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ರಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿವಳು. ಆ ಅಳ ಜನ ಶೆಟ್ಟರು ಸಂಗಾ ಮಘಾಷಿಣಿಗೆ ಬಂದು, ಭೀಮಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅಳ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೈರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಅನಾಸೂಸವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿ, ನಾಶಗೊಳಿಸಿದರು. ಅದೆ ವೈರಿಗಳ ತಲೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಆಕೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ವಜ್ರಾಯುಧವೇ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಅನ್ನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಅಂತರ್ಧಾನವಾದಳು. ಜೋಳಭೂಪಾಲನು ತನ್ನ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೇರಿಗೆ ಈ ಅಳ ಜನ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಧನುಲು, ಮಲಹರಿ, ಭೇಲ್ಲ, ಡಕ್ಕ, ಶಂಖ, ಪಂಚಸಾವಟಿಕೆ, ಕಂಚಿನಕೊಂಬು ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಧ-ರಾಜ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರು ಈ ರೀತಿ ದೇವಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರತರಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೋಳ ಭೂಪಾಲನು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾನ ಭಾವನಾದ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರ ಮಕ್ಕಡಿ ಬಿಲ್ಲುಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ, ತನ್ನ ಅರ್ಧ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕನಕಾಂಬರಿದ್ಯನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ನಂತರ ರಾಜನು ತನಗೆ ಇವರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕನ್ಯೆಯು ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲುಶೆಟ್ಟಿಯು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಾದ ಬಾಂಧವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೊರಟು ಬಂದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಕುಲಸ್ಥರು ಕೋಪೋದ್ವಿಗಿತರಾಗಿ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಬೇಂದೂ,

ರಾಜನ ಗರ್ವವನ್ನು ಮರಿಯಲು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಸಾಕೆಂದೂ ಬಿಲ್ಲುಶೆಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಲ್ಲುಶೆಟ್ಟಿಯು ರಾಜನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತನ್ನು ರಾಜನು ಕೇಳಿ ರೋಷಹೊಂದಲು, ಆತನ ಮಂತ್ರಿಯು ಶಾಂತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಗಾಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದರಮೂಲಕ ಆಶು ಚಿಮಾಡುವುದಾದರೆ ದೇವಿಯು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರ ಬಲವು ಬಿದ್ದುಹೋಗುವದೆಂದೂ, ತದನಂತರ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟನು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜನೂ ಒಪ್ಪಿ ಸಂತೋಷಿಸಿದನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜಾತ್ರೆಯು ಏರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ದೇವಿಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆಶುಚಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಇದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಕೇವಲ ಕೋಷಗೊಂಡು ಇದನ್ನೇರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದವರೇ ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ರಾಜನು ತಿಳಿದು ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾದನು. ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ದುಷ್ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗದ ಈ ರಾಜನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ವಂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರು ಆಲೋಚಿಸಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದರು. ಆಗ ರಾಜನು ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರನ್ನು ಸಕಲ ಸನ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಿಪಡಿಸಿ, ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಶುಭದಿವಸ, ಶುಭತಿಥಿ, ಶುಭ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ವೇದೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಂತೆ ವಿವಾಹವು ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂಧುಬಾಂಧವರ ಸಹಿತ ನೆರವೇರಿತು. ವರನು ಅವಕುಂತನ

ಹಾಕಿದ ವಧುವಿಗೆ ಮಾಂಗಲ್ಯಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಚತುರ್ವರ್ಣದವರಾಗೂ ನಟವಿಟಗಾಯಕವಂದಿ ಮಾಗಧಂಗೂ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾಪ್ರಕಾರ ಸನ್ಮಾನಮಾಡಿದನು. ಮದುವೆ ಮುಗಿಯಿತು. ವಧುವನ್ನು ವರನ ಮನೆಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟರು. ರಾಜನು ಆನಂದದಿಂದ ಮೈಮರೆತು ಅವಕುಂಠನವತಿಯಾದ ಆ ರಮಣಿಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದನು. ಹಸ್ತವನ್ನು ಎಳೆದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತೋಳು ದೇಹದಿಂದ ಕಳಚಿಬಿದ್ದು, ಒಳಗಿದ್ದ ರತ್ನರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆಲದಮೇಲೆ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡವು. ರಾಜನು ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರ ಯುಕ್ತಿಯು ಹೊರಬಿದ್ದಿತು! ಶಿಟ್ಟರು ಅಂದಚಂದದ ಬಂದು ಕನಕ ಪ್ರಮೆಯನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ರಾಜನ ಪ್ರಾಸಾದದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದರು! ಇದನ್ನು ರಾಜನು ತಿಳಿದು, ಕೋಪೋದ್ದೀಪಿತನಾಗಿ ಶಿಟ್ಟರಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನಕವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ, ಸುಂದರಿಯರ ಸುಳಿವು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಲಿ” ಎಂದು ಶಪಿಸಿದನು !

ಬಲ್ಲರ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾದ ಕುರುವಿಂದ್ರನೆಂಬ ರಾಜನು ಮಹಾ ಕ್ರೂರನಾಗಿ ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲು, ಕಾಂಚೀಪಟ್ಟಣದ ದೊರೆಯಾದ ಜೋಳನು ತನ್ನ ಸರಿಸಮಾನ ಸ್ವಂಧರಾದ ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರನ್ನು ಮರೆಹೊಕ್ಕು, ಕುರುವಿಂದ್ರನ ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಕ್ರೂರತಾನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನೂ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಮಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರು ದೈವಬಲದಿಂದ ಆ ದುಷ್ಟ ರಾಜ ಕುರುವಿಂದ್ರನ ಬಾಹುಬಲವನ್ನೂ, ಸೈನ್ಯಬಲವನ್ನೂ ಭಂಗಪಡಿಸಿ, ಪಂಚಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಜೋಳರಾಜನಿಂದ ಪಡೆದರಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿ ದೇವಿಯ ಪೂರ್ಣಾನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಷಿಗಳು ಬಂದು

ಆನಂದಪಟ್ಟು “ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಗೋತ್ರಗಳು ನಿಮಗೆ ಇರಲಿ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರ ಮಹತ್ವ.

ಶ್ರೀ ಹರಿಪಾದಪದ್ಮಸ್ತೇವಾಧುರೀಣರೂ, ಪರಮವೈಷ್ಣವ ಭಾಗವತರೂ, ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸರಸವಿದ್ಯಾಯುತರೂ, ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮರೂ, ಸತ್ಯಸಂಧರೂ, ಮಹಾ ದಾತೃಗಳೂ, ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳೂ, ಅಸಹಾಯಶೂರರೂ, ಅರ್ಥಗಂಭೀರರೂ, ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯುತರೂ ಆಗಿ, ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ, ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಿಲ್ಲವೆಂಬ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾಗಿ, ಮಹಾ ಘನತೆಯುಳ್ಳ ವೀರರೆಂದು ಬಿರುದುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಕಾಂಚೀಪಟ್ಟಣಮಾಸಿಗಳಾಗಿ, ಜೋಳಮಹಾರಾಜನಿಂದ ಕಪ್ಪ ಕಾಡೆಳೆಯನ್ನು ಪೊಂದಿದವರಾಗಿ, ಮಹಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೂ, ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯ, ವನ, ತಟಾಕ, ಗೋಪುರ, ಆರಾಮ ಸಾಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದವರಾಗಿಯೂ, ತಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆಯನ್ನು ವಿವಿಧವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಕೀರ್ತಿಪಡೆದು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರು.

ಗೋತ್ರಗಳ ವರ್ಣನೆ.

೧. ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಬಿಡನೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಿಳ್ಳುವಂದಲವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೨. ಬಂಧು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗಂಧಿವಂಗರವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೩. ವಿನಯ ವಿತರಣೆ ಸಂಪನ್ನರಾದುದರಿಂದ ಮಾರೆಟ್ಟವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೪. ಕೈದುಗಳಿಂದ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ತಿರಿಸುವುದರಿಂದ ಕೈಯರವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೫. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹವೇ ತಮ್ಮ ನೈಜವಾದ ಗುಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಡಿವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೬. ಸಾಹಸಯುತರಾದುದರಿಂದ ನೇರಮಕ್ಕಡಿವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೭. ಸುರರಿಂದ ಆಶ್ರಿತರಾದುದರಿಂದ ಅಲರಿವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೮. ವಂ

ಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿವಂತರಾದುದರಿಂದ ವಾಜಿವಾರು ಗೋತ್ರವೂ,
 ೯. ಅರಿಭಯಂಕರರಾದುದರಿಂದ ರಟ್ಟವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೧೦. ಶರಣಾ
 ಗತರಕ್ಷಕರಾದುದರಿಂದ ದೊಲ್ಲವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೧೧. ಧರ್ಮಗಳ
 ನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಿಂದ ಧನಿಕ್ಕವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೧೨. ಶತ್ರುಗಳ
 ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಪಿಡುಗುವಾರು ಗೋತ್ರವೂ,
 ೧೩. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕವಲುಕವಲಾಗಿ ಸೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕವಲುವಾ
 ರುಗೋತ್ರವೂ ೧೪. ಮರ್ಮಾದಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವು
 ದರಿಂದ ಮುಮ್ಮಡಿವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೧೫. ಎಲ್ಲ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೋಲಿವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೧೬. ಕಾಮ
 ಧೇನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದರಿಂದ ಕುದುರು ಪ್ರಭಲಿನವರು
 ಗೋತ್ರವೂ, ೧೭. ವಿಷ್ಣುನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದುದರಿಂದ
 ಮೊಮ್ಮಿವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೧೮. ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಜೈಸುತ್ತಿ
 ದ್ದುದರಿಂದ ಗಣಿಕವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೧೯. ಭವನಗಳು ತುಂಬುವಂತೆ
 ದಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಚ್ಚುವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೨೦. ಕೋಟಾ
 ನುಕೋಟಿ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೋಟಿವಾರು ಗೋತ್ರ
 ವೂ, ೨೧. ಮಹಾಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದುದರಿಂದ ಮದಳವಾರು
 ಗೋತ್ರವೂ, ೨೨. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜೈಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ
 ಲಕ್ಕವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೨೩. ಅಹಿಂಸಾಧರ್ಮವೇ ವ್ರತವಾಗಿ ಉಳ್ಳದ್ದು
 ರಿಂದ ನಲವಿದುಲವಾರು ಗೋತ್ರವೂ, ೨೪. ರಾಜನಿಂದ ಭೂಷಿತರಾದು
 ದರಿಂದ ರಾಯರುವಾರು ಗೋತ್ರವೂ ಈ ರೀತಿ ೨೪ ಗೋತ್ರಗಳು ಸುಪ್ರ
 ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

1885ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಮ|| ರಾ|| ಕೊ. ವೆ. ರಾಘವರಾಜುರವರ
 ಕಂಚಿ ಶಾಸ್ತ್ರಶಾಸನದ ಆಧಾರ.

೨ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ತಮಿಳು ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸಗಳು.

ಹಿಂದೆ ದೇವತೆಗಳೂ, ದೇವರ್ಷಿಗಳೂ ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ ಅಸು
 ರನ ದಾಂಧಲೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಮರೆಹೊಕ್ಕರು.
 ಆತನು ಇವರುಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ಇವರ
 ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದನು. ಮಹೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಚಾ
 ರಿಸಿ, ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅಭಯಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮದೇ
 ವನಿಗೆ ಒಂದು ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಆ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಈ
 ಅಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಒಬ್ಬ ದಿವ್ಯಪುರುಷನು ಉದ್ಭವಿಸುವನೆಂದೂ
 ವಚನವಿತ್ತನು. ಹರನ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆಯೇ ಅಜನು ಯಾಗಮಾಡಿದನು.
 ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಸುಂದರಾಕಾರನೂ, ಅಜಾನುಬಾಹುವೂ, ತೇಜ
 ಸ್ವಿಯೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ದೇವಾಂಶಸಂಭೂತನು ಉದ್ಭವಿಸಿದನು. ಈತನೇ
 'ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರ'. ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದಹೊಂದಿ,
 ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಈತನಿಗೆ ತನ್ನ ರಥವನ್ನೂ,
 ಅಸುರನ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿತವಾಗಲು ರಕ್ಷಾ ಕವಚವನ್ನೂ ಕೊ
 ಳ್ಪಿಸಿದನು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ತಾನೂ
 ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಯುದ್ಧವು ಏಳು ಹಗಲುರಾತ್ರಿಗಳವರೆಗೆ
 ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಜರುಗಿತು; ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ಅಂಧಕಾಸುರ
 ನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದನು.

ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನಿಗೆ ಸುರಭಿಮವಿನ ಮಗಳಾದ ಸುನಾಭಿಯನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಕೆಲವುಕಾಲದನಂತರ ಇವರಿಗೆ ವಿಡಂಗ,
 ಸುನಾಭ, ಮಣಿಗ್ರೀವ, ಸುನಾಚೇನ ಎಂಬ ನಾಲ್ವರು ಪುತ್ರರು ಜನಿಸಿ

ದರು. ಇವರು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾದಮೇಲೆ ಅಂಗಾರಕಾಖ್ಯ ಗಂಧರ್ವ
ನ ನಾಲ್ವರು ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಡಂಗನ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಕೋರ, ಧೀರ, ವೀರರೆಂಬ ಮೂವರು
ರಾಕ್ಷಸರು ಸುರರಿಗೂ, ಋಷಿಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿ
ದ್ದರು. ದೇವತೆಗಳು ಆ ರಾಜನ ಮರೆಹೊಗಲು, ಆತನು ಆ ಅಸುರರ
ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು.

ವಿಡಂಗನು ಅನೇಕವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸಾಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾ
ಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವುಕಾಲದಮೇಲೆ ವಿಡಂಗನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮ
ಕ್ಕಳೂ, ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಜನಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಈತನ ತಮ್ಮಂ
ದಿರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಪ್ತ
ವಯಸ್ಕರಾದಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ವಸುಗಂಧರ್ವನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊ
ಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದರು. ವಿಡಂಗನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ವೀರಸೇನನೆಂಬ
ಗಂಧರ್ವನ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿದರು. ವಿಡಂಗನನಂತರ
ಈತನ ಹಿರಿಯಮಗನಾದ ವೈಡಂಗನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಸಹಾಯದಿಂದ
ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಪ್ರಜಾಹಿತಸಾಧಕ
ವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಸೋದರರ ಕೀರ್ತಿಯು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಹರಡಿದ್ದಿತು. ಅವರ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಅಪಾರವಾಗಿದ್ದರೂ ಇವರಲ್ಲಿ
ಯಾದೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂತಾನಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅತುಲವಾದ ಮನೋವ್ಯಥೆ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ,
ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಕೊನೆಗೆ ಕಾಂಚೀನಗರದಲ್ಲಿರುವ
ದಿವ್ಯವಾದ ಅಂಬಿಕಾದೇವಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈ
ಗೊಂಡರು. ದೇವಿಯು ಇವರಿಗೆ ಮೈದೋರಿ, ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯಾಗ
ವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಬಿಸಸಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಇವರು ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ

ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿ, ಆ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪಾ
ತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ರಸವು ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಆ ದಿವ್ಯರಸವನ್ನು ವಿಡಂ
ಗನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ, ಉಳಿದಎಂಟುಜನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮಡದಿ
ಯರೂ ಸೇವಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗರ್ಭಿಣಿಯರಾದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತಮ್ಮನಿಗೂ
ಇಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ, ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರಿಗೂ ನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕು
ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾ
ದಮೇಲೆ ಗಂಧರ್ವರ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣಮಾಡಿದರು.
ವೈಡಂಗನಹಿರಿಯಮಗನಾದ ಪ್ರಪೋಧ್ಯಾಯನು ಕಾಂಚೀವರದ ಸಾರ್ವ
ಭೌಮನಾದನು. ಆತನ ತಮ್ಮನಾದ ಸುಪ್ರಧೀಕರನಿಗೆ ವಿಶಾಲಾವತಿಯ
ದೊರತನವು ದೊರೆಯಿತು.

ಇವರ ರಾಜ್ಯಭಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮಗಳು ತಲೆದೋರಿ ರಾಜರಿಗೆ
ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವು. ಇವರು ಬಹಳಕಾಲ ಮಂತ್ರಾ
ರೋಚನೆಮಾಡಿ, ಅನೇಕಜನ ವರ್ತಕರನ್ನು ಅನೇಕಕಡೆಗೆ ದವಸಧಾನ್ಯ
ಗಳನ್ನು ತರಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ವರ್ತಕರು ಬೇರೆಬೇರೆ
ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಮ್ಮ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತಾಗ ಚೀರಳದವರು ಇವರನ್ನು ಸುಂಕಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದರು;
ಇವರು ಸುಂಕವನ್ನು ಕೊಡಲೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಚೀರಳದವರು ಇವರನ್ನು
ಸೆರೆಹಿಡಿದರು. ಈ ಸಮಾಚಾರವು ಕಾಂಚೀದೊರೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು.
ಕಾಂಚೀ, ವಿಶಾಲಾವತಿಯ ರಾಜರಿಬ್ಬರೂ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇ
ಕೆಂದೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಚೀರಳದವರಿಗೆ
ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಚೀರಳದವರು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ
ಚೀರಳದವರಿಗೂ, ಕಾಂಚೀಯವರಿಗೂ ಯುದ್ಧಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ
ವಿರುಂಕರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಚೀರಳದ ದೊರೆಯು ಸತ್ತನು. ಚೀರಳನ
ಮಗಳಾದ ಶಿಖಾಮಣಿಗೆ ಚೀರಳದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಈಕೆಯ

ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಯಾಗಿಯೂ, ಸುಖಸಂಪತ್ತು ಕ್ಷೇಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಯೂ ಇದ್ದಿತು.

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನರಾಜ್ಯದಿಂದ ೨೪ ಜನ ಕಳ್ಳರು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಂಚಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಮುಮ್ಮಡಿ ದೊರೆಯ ಮರೆಹೊಕ್ಕರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಬಿಡೆಂದು ಮುಮ್ಮಡಿಯವನನ್ನು ಕೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಮುಮ್ಮಡಿ ದೊರೆಯು ಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಲು ಅಭಯಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದೂ, ಅವರಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನೇ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರುವೆನೆಂದೂ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ೨೪ ಜನರ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕೋರಿದನು. ಆಗ ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಂಚಿಯ ಅಂಬಿಕಾದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶದಗೊಳಿಸಿದನು. ತಕ್ಷಣ ೨೪ ಮಂದಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜನಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆಗ ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ, ಆಗ ಮುಂದೆ ಬಂದ ೨೪ ಜನರ ಶಿರಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನಿಗೆ ಆ ತಲೆಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನಿಸಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ರಾಜನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದನು. ಮುಮ್ಮಡಿ ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ರಾಜನಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು, ದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಾಗಿ, ಆಕೆಯು ಆ ಪತ್ನಿಗಳ ಪ್ರಾಣದಾನಮಾಡಿದಳು.

ಚೋಳಭೂಪಾಲನು ಮುಮ್ಮಡಿ ದೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲೋಚಿಸಿ, ಆತನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಮುಮ್ಮಡಿ ದೊರೆಯು ಆತನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಅವರು ಮದ್ಯಮಾಂಸಭಕ್ಷಣಮಾಡುವ ಕೀಳುಜಾತಿ ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ಚೋಳನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಮುಮ್ಮಡಿಯವನೂ

ತನ್ನಂತೆ ಮದ್ಯಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವನೆಂದೂ, ಇದಕ್ಕೆ ತಾನು ನಿರರ್ಥನಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ನಿರರ್ಥನಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಚೋಳರಾಜನು ಅಂಬಿಕಾದೇವಿಯ ಗುಡಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ ಸುರಂಗವನ್ನು ಕೊಡೆಯಿಸಿ, ಆ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಮದ್ಯವನ್ನೂ, ಒಂದು ಕೊರೆ ಅಫೀಮು ಎಲೆಗಳನ್ನೂ, ಒಂದು ಹೋರಿಯ ತಲೆಯನ್ನೂ, ಇಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಮ್ಮಡಿಯೊಡನೆ ಚೋಳನು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವನ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬಂದನು. ಆದರೆ ದೇವಿಯ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಮದ್ಯವು ಮಧುವಾಗಿಯೂ, ಅಫೀಮು ತಾಂಬೂಲವಾಗಿಯೂ, ಹೋರಿಯ ತಲೆಯು ಮರದ ತಲೆಯಾಗಿಯೂ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ಚೋಳನು ನೋಡಿ, ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು, ಮುಮ್ಮಡಿಯ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಆದರೂ ಪುನಃಪುನಃ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಅತ್ಮಹತ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದೂ, ಮುಮ್ಮಡಿಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾಡಿದನು. ಆಗ ದೊರೆಯು ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ, ಆಕೆಯು ಒಂದು ಕನಕಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತಂದಲ್ಲಿ, ಆ ಪುತ್ಥಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರದಾನಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಆ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡೆಂದೂ, ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಮುಮ್ಮಡಿಯು ದೇವಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಸಿದನು. ವಿವಾಹಿತನಾದ ಚೋಳನು ಆಸಜೀವ ಪುತ್ಥಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಮೆಯು ದೇವಿಯ ಶಾಪದಂತೆ ನಿರ್ಜೀವವಾಯಿತು. ಇದರ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವು ತಿಳಿದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದನು. ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿಯು ಮೈದೋರಿ, ಚೋಳನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾಗಿ, ಆತನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ, ಅನಂತಕಾಲ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಲೇಖನವು 1904 ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಮು|| ಬಿ. ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿನಾಥಶೆಟ್ಟರ 'ದೇಶಾಧಿಪತ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಪುರಾಣ'ದಿಂದಲೂ, 1913ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾದ ಮು|| ಎಸ್. ಕೆ. ಅಂಗುಷ್ಠಮಿಶೆಟ್ಟರ 'ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲ ಪುರಾಣ'ದಿಂದಲೂ, 1914 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಾದ ಮು|| ನೆ. ಬಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಶೆಟ್ಟರ 'ಶ್ರೀಯಾಗ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ'ಯಿಂದಲೂ 1918ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮು|| ಸಿ. ಕೆ. ಪಳನಿಸಾಮಿಶೆಟ್ಟರ 'ದೇಶಾಧಿಪತ್ಯಚರಿತ್ರೆ'ಯಿಂದಲೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದುದಾಗಿದೆ.

३६१८०

ಈ ಹತ್ತು ಮಂದಿಗಳೇ ೨೪ ಗೋತ್ರಗಳ ಮೂಲಪುರುಷರಾದ ೨೪ ಮಂದಿಯ ಆದಿಪುರುಷರು. ಈ ೨೪ ಮಂದಿ ಗೋತ್ರಪುರುಷರ ವಂಶಾವಳಿ ಮತ್ತು ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

[ಮೂಲಪುರುಷ]	[ಗೋತ್ರಪುರುಷ]	[ಗೋತ್ರಗಳು]
೧. ವೈದಂಗ	ಪ್ರಪೋಧ್ಯಾಯ	ಮುಮ್ಮಡಿವಾರು
೨. ಇಂದಿರೇಶ	ಸುಪ್ರದೀಕರ	ಮಕ್ಕಡಿವಾರು
೩. ಚಿತ್ರವಳ್ಳಿ	ಜಯಕರ	ಕವಲುಪಾರು
	ಚಂದ್ರವದನ	ಚನ್ನವಾರು
	ಭೋಜಕ	ಮದಲಿವಾರು
	ನೀರಭಾಗ	ದಮ್ಮಯವಾರು
	ಪರಾಕ್ರಮ	ಗಣಿತವಾರು
	ವಾಮಲೋಚನ	ದಕ್ಷಿಯವಾರು
೪. ಸುಂದರವಳ್ಳಿ	ರತ್ನಶೇಖರ	ರಾಜಭೈರವವಾರು
	ಅತಿಕಂದ	ಪಲವಿದುಲವಾರು
	ಜಯಸಿಂಹ	ನಲವಿದುಲವಾರು
	ಪ್ರತಾಪಕರ	ಪಚ್ಚಯವಾರು
೫. ಸುನಾಭಿ	ನಂದ	ಧನಳವಾರು
	ವೈರವ	ದಿಳ್ಳೆವಾರು
೬. ಪೂರ್ಣ	ನಭ	ಪಿಳ್ಳೆವಂಗರವಾರು
	ಸುಗುಣ	ಗಂಧಿವಂಗರವಾರು
೭. ಮಣಿಗ್ರೀವ	ಶುಭಶೀಲ	ಮಾರೆಟ್ಟಿವಾರು
	ಪಾಂಡುರಿವ	ಕಪ್ಪವಾರು
೮. ಶೋಭಿದ	ಮೈದನ	ಕೊರಕವಾರು
	ವಿಕ್ರಮ	ವಾಜವಾರು
೯. ಚಲನಶಿಲ್ಪ	ಕಮಲಲೋಲ	ಖಿಂದಿಯವಾರು
	ವಜ್ರವರ	ಶೋಭಯವಾರು
೧೦. ಅಂಬರೀಶ	ವರಂಗ	ಸುರಯುವಾರು
	ಕಾಟಕ	ಕೋಲವಾರು

ಇನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಸಾಧುಪ್ರಿಷ್ಟರು ಗೋತ್ರಗಳ ವಿವರ (ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಸಹಿತ)

[ಮನೆತನದ ಹೆಸರು]	[ಗೋತ್ರದ ಹೆಸರು]	[ನಿಬಂಧನೆ]
೧. ಬಿಳ್ಳುವಂದಲವಾರು	ಬಿಳ್ಳುವಂದಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ಬಿಳ್ಳುವಿತ್ತಲ ಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೨. ಗಂಧಿವಂಗರವಾರು	ಗಣಿತುಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ಗನ್ನೇರುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೩. ಮಾರೆಟ್ಟಿವಾರು	ಮಾಂಡವ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ಮಾರೇರುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪. ಕಯ್ಯರವಾರು	ಕಾಂತೇಯ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ಕಾಕರಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೫. ಮಕ್ಕಡವಾರು	ಮಂಕಣಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ಮುಂಕಣಿಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೬. ನೀರಮಕ್ಕಡವಾರು	ನಿನಸುಹೃದಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ನೀರಡುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೭. ಅಲುವಾರು	ಅಲಂಕಾರ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ಅತ್ತಿಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೮. ವಾಜವಾರು	ವಾಪ್ಪೇಕುಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ವಾಗುಡಿಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೯. ರೆಟ್ಟಿವಾರು	ರೇಪಾಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ರೇಗುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೧೦. ದೊಳ್ಳವಾರು	ದೊಂದನ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ದೊಂಡಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೧೧. ಧವಿಳ್ಳವಾರು	ಧವುಣ್ಯಣ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ	ದಾಳೆಂಬಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ

೧೨. ಪಿಡುಗುವಾರು
೧೩. ಕವಲವಾರು
೧೪. ಮುಮ್ಮಡಿವಾರು
೧೫. ಕೋಲಿವಾರು
೧೬. ಕುದುರು ಪ್ರಭಲಿನವಾರು
೧೭. ಮೊಮ್ಮವಾರು
೧೮. ಗಣತವಾರು
೧೯. ಬಚ್ಚುವಾರು
೨೦. ಕೋಟವಾರು
೨೧. ಮದಳ್ಳವಾರು
೨೨. ಲಕ್ಕವಾರು
೨೩. ನಲಿವಿಧುಲವಾರು
೨೪. ರಾಯಲವಾರು

೨೫. ಪಿರುಂದಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೨೬. ಕವುಣ್ಯಣ್ಣ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೨೭. ಮುಕುಂದಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೨೮. ಕೋಟಕುಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೨೯. ಕುಂದನ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೦. ನಾಜ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೧. ಭಂಟನ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೨. ಬಹುಪುಣ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೩. ಕೋಮಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೪. ಮಂಡಪಾಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೫. ಲಾವಣ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೬. ನಲವಿಧುಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ
೩೭. ರಾಗಪಾಲ ಮಹರ್ಷಿ ಗೋತ್ರಂ

೩೮. ಪುರುಗುಡುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೩೯. ಕಲಿಗುಟ್ಟುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೦. ಮುರುಕುಡುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೧. ಕೊಡಗಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೨. ಕುಂಕುಡುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೩. ವಾಕುಡುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೪. ಗಂಗರೇಗುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೫. ಬಂದಾರುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೬. ಕೋವಿಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೭. ಮಾವಿಲಿಂಗಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೮. ಲವಂಗಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೪೯. ನಲ್ಲೇರುಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ
೫೦. ರಾಗಿಚಿಟ್ಟು ವರ್ಜಿತಂ

[ಕಂಚಿ ತಾಮ್ರಕಾನನದ ಆಧಾರ]

ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆಯುವ ಗೋತ್ರಗಳು.

[ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು]

೧. ಬಿಳ್ಳುವಂದಲವಾರು
೨. ಮಾರೆಟ್ಟವಾರು
೩. ಮಕ್ಕಡವಾರು
೪. ಅಲರವಾರು
೫. ದೊಳ್ಳುವಾರು
೬. ಧವಿಳ್ಳವಾರು
೭. ಕವಲವಾರು
೮. ಕೋಲಿವಾರು
೯. ಮೊಮ್ಮವಾರು
೧೦. ಗಣತವಾರು
೧೧. ಮದಳ್ಳವಾರು*
೧೨. ರಾಯಲವಾರು

[ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು]

೧. ಗಂಧಿವಂಗರವಾರು
೨. ಕೈಯ್ಯರವಾರು
೩. ನೇರಮಕ್ಕಡಿವಾರು*
೪. ವಾಜಿವಾರು
೫. ರೆಟ್ಟವಾರು
೬. ಪಿಡುಗುವಾರು
೭. ಮುಮ್ಮಡಿವಾರು
೮. ಕುದುರುಪ್ರಭಲಿನವಾರು
೯. ಕೋಟಾವಾರು
೧೦. ಬಚ್ಚುವಾರು
೧೧. ಲಕ್ಕವಾರು*
೧೨. ನಲವಿಧುಲವಾರು

I. ಈ ೧೨, ೧೨ ಗೋತ್ರದವರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ವರಸೆಯು ಕೈವರು.

II. ಬಲಗಡೆ ಇರುವ ೧೨ ಗೋತ್ರದವರು ಎಡಗಡೆ ಇರುವ ೧೨ ಗೋತ್ರಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಯಾವೊಂದು ಗೋತ್ರದವರಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

III. ಬಲಗಡೆ ಇರುವ ೧೨ ಗೋತ್ರಸ್ಥರು ಎಡಗಡೆ ಇರುವ ೧೨ ಗೋತ್ರಸ್ಥರಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ 'ಪೋರಾನಿ'ನವರು.

IV. ಈ ಗುರ್ತುಹಾಕಿದ ೧೨ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿದೆ; ಉಳಿದ ೧೨ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಲ್ಲ.

V. * ಈ ೩ ಗೋತ್ರಸ್ಥರ ಸುಳಿವೇ ಈಗ ಇಲ್ಲ.

೨ ತಾಂಬೂಲಗಳ ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರು

೧. ಬಿಳ್ಳು ವಂದಲವಾರು—ಒಂದನೇ ಗೋತ್ರಸ್ಥ, ಗುರುತ್ವವುಳ್ಳವರು
೨. ಮಕ್ಕಡಿವಾರು—ಶೆಟ್ಟಿತನದ, ಪಟ್ಟವುಳ್ಳವರು
೩. ಧವಿಲ್ಲವಾರು—ಸಂಗಾಡಿ ಪಟ್ಟವುಳ್ಳವರು
೪. ಕೋಲಿವಾರು—ಧರ್ಮಕರ್ತರು
೫. ವೊಮ್ಮವಾರು—ಪೂಜಾರಿಗಳು
೬. ವಾಜಿವಾರು—ಸಂಗಾಡಿಪಟ್ಟವುಳ್ಳವರು
೭. ಪಿಡುಗುವಾರು—ಸಂಗ್ರಾಮವೀರರು
೮. ಮುಮ್ಮಡಿವಾರು—ದೊರೆತನನಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು

ಈ ಎಂಟು ಗೋತ್ರಗಳವರೂ 'ವೊಮ್ಮಲ'ಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವರು. ಉಳಿದ ೧೬ ಗೋತ್ರಸ್ಥರ ಒಟ್ಟುಗುಂಪಿಗೆ 'ಬೇಡಿತೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರು.

ಮನೆತನದ ಹೆಸರುಗಳು.

ಈ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿರ ೨೪ ಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ೧೩ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಮನೆತನದ ಹೆಸರುಂಟು. ಉಳಿದ ೧೧ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಮನೆತನದ ಹೆಸರುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಗೋತ್ರಕ್ಕೂ ಸುಮಾರು ಒಂದರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಹೆಸರುಗಳವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಹದಿಮೂರು ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು ೧೬೮ ಹೆಸರುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ೧೬೮ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲದೆ, ಉಳಿದ ೧೧ ಗೋತ್ರಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಮನೆತನದ ಹೆಸರನ್ನಾಗಿ ಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೧೭೯ ಹೆಸರು ಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳೂ ಕೆಲವೆಡೆ ಉಂಟು. ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೈವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಈ ಮನೆತನದ ಹೆಸರುಗಳು ಆಯಾ ಮನೆತನದ ಕುಟುಂಬ, ಸತ್ಕರ್ಯ, ನೆಲೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ, ಅಧಿಕಾರ ಈವೊಂದಲಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಭರವಾಗಿವೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಈ ಮನೆತನದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಂದೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮನೆತನದ ಹೆಸರುಗಳು

(ಹದಿಮೂರು ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನೆತನದ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು)

ಬಿಳ್ಳು ವಂದಲವಾರು	೨ ಚಿಂಚಿವಾರು
ಬಾಲೋಳ್ಳವಾರು	೩ ಬಿಳಾವಾರು
ವಾದಲುವಾರು	೪ ಕೆಂಬೇಟಿವಾರು
ಆಲ್ಪಾಕುವಾರು	ನಲಿವಿಧುಲುವಾರು
ಅಂಬಿಟಿವಾರು	೧ ಸಂದಡಿವಾರು
ವಡಮಲವಾರು	ಕೋಲಿವಾರು
ಕೊಂಜಿವಾರು	೧ ಪೊನ್ನಾಕುವಾರು
ಕೋನೇರುವಾರು	೨ ಕಾರಿವಾರು
ವಂಗರವಾರು	೩ ದಂಡುವಾರು
ಗಂಧಂವಾರು	೪ ತಲಪಾಕುಲವಾರು
ಚಿಲಕಾಲವಾರು	೫ ಜಿಲ್ಲಿವಾರು
ಮುನ್ನೂರುವಾರು	೬ ಮೂರಾಜಿಲ್ಲಿವಾರು
ಧವಿಲ್ಲವಾರು	೭ ಜಟಿಕಾವಾರು
ಕೋಡಾಲುವಾರು	೮ ಮಸಾಣಂವಾರು
ಬಡಾಸುವಾರು	೯ ಸುಡುಗಾಟಿವಾರು
ಬ್ಯಾತಮುವಾರು	೧೦ ತಾಟಾಕುಲವಾರು
ಕೋಡಿಪಲ್ಲಿವಾರು	೧೧ ಮಂಡಿವಾರು
ಆಗಿಲಿವಾರು	೧೨ ಕಂಬಿಟಿವಾರು
ರಾಯಲವಾರು	೧೩ ದುಡ್ಡುವಾರು
ಮನುಬೋಲುವಾರು	೧೪ ಕಿಂಗಿರಿವಾರು
ಮಕ್ಕಡಿವಾರು	೧೫ ರಾಮಗಿರಿವಾರು
ಚಿಂಡಲವಾರು	೧೬ ನಗಿರಿವಾರು

೧೭ ಕಾಮನೂರುವಾರು

೧೮ ಅಲ್ಲೂರುವಾರು

೧೯ ಸಾವಾಲವಾರು

೨೦ ಗೆಜ್ಜಲವಾರು

೨೧ ಸಾಗಲತಿಮ್ಮವಾರು

೨೨ ಪೋಲೂರುವಾರು

೨೩ ಶಿವಾಳಿವಾರು

೨೪ ಆಕಲವಾರು

೨೫ ಚಿತ್ತೂರುವಾರು

ಪೊಮ್ಮಿವಾರು

೧ ಬೂದಿಲವಾರು

೨ ಅಗಿಶಾಕುಲವಾರು

೩ ಅರಿಟಾಕುಲವಾರು

೪ ಬಾರಾಮಹಲ್ವವಾರು

೫ ಕಟಾರಿವಾರು

೬ ಬಿಕ್ಕಿವಾರು

೭ ಕಟ್ಟಮಂಚಿವಾರು

೮ ಪೇಟಿವಾರು

೯ ಚಿನಕತ್ತಿವಾರು

೧೦ ಪೆದ್ದಕತ್ತಿವಾರು

೧೧ ಭೋಣಮುವಾರು

೧೨ ರಾಳ್ವವಾರು

೧೩ ಮೂಗವಾರು

೧೪ ಪುಟ್ಟವಾರು

೧೫ ಸೆಟ್ಟುವಾರು

ಗಂಧಿವಂಗರವಾರು

೧ ಟಿಂಕಾಯವಾರು

೨ ಮ್ಯಾಕಲವಾರು

೩ ಆರ್ಜಾತಿವಾರು

೪ ಪೂಜಾರಿವಾರು

೫ ಅಳಗಾದ್ರಿವಾರು

೬ ತೋಳಿಸಿವಾರು

೭ ವಂಗರವಾರು

೮ ಪಪ್ಪುವಾರು

೯ ಕಳಶಿವಾರು

೧೦ ಕಕ್ಕವಾರು

೧೧ ಕಂಚಿವಾರು

೧೨ ಪುಟಕಾರುವಾರು

೧೩ ತಿಮಿರಿವಾರು

ಪಿಡುಗುವಾರು

೧ ಭೀಮಾಕೊಂಡವಾರು

೨ ಕೀಲಾಕೊಂಡವಾರು

೩ ಗೆಡ್ಡಾಮುವಾರು

೪ ಬೋಡಿದಾಸರವಾರು

೫ ತಿಪ್ಪಯ್ಯವಾರು

೬ ಬಕ್ಕವಾರು

೭ ಗುಡಿಶಿವಾರು

೮ ಕಂಟಾವಾರು

೯ ಬೋಲ್ಲುವಾರು

ಮುಮ್ಮಡಿವಾರು

೧೦ ಕೊಮಾಲಗುಂಟವಾರು

ಕುದುರು ಪ್ರಭಲಿನವಾರು

೧ ಎರ್ದಾಸರಿವಾರು

೨ ನಲ್ಲದಾಸರಿವಾರು

೩ ನೇಲೂರುವಾರು

೪ ಬೀಕಿವಾರು

೫ ದರಿಶವಾರು

೬ ಪಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿವಾರು

೭ ಬಂಡಾಲಿಂಗಡುವಾರು

ವಾಜಿವಾರು

೧ ಮಂಡಿವಾರು

೨ ಕೊಲ್ಲೂರುವಾರು

೩ ನಶ್ಯಂವಾರು

೪ ದುರ್ಗಂವಾರು

೫ ಕಾಯಂವಾರು

೬ ಸಂಗೇದಿವಾರು

ಕೋಟಾವಾರು

೧ ಮುನ್ನೂರುವಾರು

೨ ಮುಲ್ಲಿಂಗಾಕುಲವಾರು

೩ ಮಿಸಾಲುವಾರು

೪ ಜಿಲೇಬಿವಾರು

೫ ಗೊರಗವಾರು

೬ ಆರಿಕಾಟವಾರು

೧ ಟಿಪಾಕುಲವಾರು

೨ ಗುಟ್ಟಾಲವಾರು

೩ ಅಕ್ಕಾರಿವಾರು

೪ ತೋಟ ಕೂರಾಕುವಾರು

೫ ಎರಬೋಗುವಾರು

೬ ಉಪ್ಪುವಾರು

೭ ಗುನ್ನಲವಾರು

೮ ಪಂದಿವಾರು

೯ ಜಲ್ಲವಾರು

೧೦ ವಂದವಾಳಿವಾರು

೧೧ ಕಾವೇರುಸಾಕುಲವಾರು

೧೨ ಗಿಂಟಿಲುವಾರು

೧೩ ಪೊಡ್ಡಿಪಂತ್ಲವಾರು

೧೪ ವೇಸಾಕುಲವಾರು

೧೫ ತುಂಬೂರುವಾರು

೧೬ ಬವಾಣಿವಾರು

೧೭ ಕೊಳ್ಳವಾರು

೧೮ ಶಿವಿಟಿವಾರು

೧೯ ಕಲ್ಲುವಾರು

೨೦ ಸುಲ್ಲಿತ್ತವಾರು

೨೧ ಯೆದ್ದೋಳ್ಳುವಾರು

೨೨ ಪಾವುರಾಯಿವಾರು

೨೩ ಚಿಂತನಾಕುಲವಾರು

೨೪ ಸೂರನುವಾರು

ಳನೆಯ ಆಧ್ಯಾಯ

ಸಾಧು ಶೆಟ್ಟರು

(ಅವರ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು)

ಗೋಣಿಗರು, ಜನಪರು, ಪರಿಕೆ, ಶಿಲ್ಪಿ, ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥ.

ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರ ಮೂಲವೂ, ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೂ, ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ, ನಡೆನುಡಿಗಳೂ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಮತೀಯರು ಅನೇಕ ದೇಶಾಚಾರದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖನಗಳ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಎತ್ತಿ, ಆರಿಸಿ, ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಪರಮತೀಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇ ವಿನಃ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲ.

ದಿವಂಗತ ಮ||ರಾ|| ಹೆಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಎಲ್.ಕೆ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರಾಯವರು ಸಹಾ ಬರೆದಿರುವ "ಮೈಸೂರು ಪಂಗಡಗಳೂ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳು" ("Mysore Tribes and Castes") ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂರನೇ ಭಾಗದ ೨೫ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ 'ಗೋಣಿಗರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಗೋಣಿಗ (ಗೋಣೀಚೀಲ ನೇಯುವವನು)

ಗೋಣಿಗರು ಸೆಣಬು ನಾರಿನಿಂದ ಗೋಣೀ ಚೀಲಗಳನ್ನು ನೇಯುವ ಒಂದು ಜಾತಿ. ಇವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ೧೯೧೧ನೇ ವರ್ಷದ ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ೯೯೮ ಜನರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಖಾಸೇಷುಮಾರಿ ಲೆಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ೧೨೦೫ ಜನರೂ ಇದ್ದರು. ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಗೋಣಿಗರ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಗೋಣಿಗರೊಂದಿಗೆ ಇವರನ್ನು

ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗೋಣಿಗರು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ತೆಲಗು ಮಾತಾಡುವ ಜನರಾಗಿದ್ದು ಈಗ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ೨೭ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವು ಈಗೋಣಿಗರ ಮೂಲದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂಧಕನಂಬ ಅಸುರನು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯ ಜನಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಈತನು ದೊಡ್ಡ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿ ಆ ಯಾಗದಿಂದ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ಉದ್ಭವಿಸಿದನು. ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ದೈವತೆಯಾದ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಈತನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಇವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರು.

ಇವರಿಂದ ಲಗ ಜನರಾದರು. ಗೋಣಿಗರ ಪ್ರಥಮ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವು ಕಾಂಚೀಪುರವೆಂದೂ, ಇವರು ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವಿಯ ಭಕ್ತರೆಂದೂ, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ವಕೈಲು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ ಜನಪರೆಂದೂ, ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥರೆಂದೂ ಎರಡು ಉಪಪಂಗಡಗಳು. ಇವು ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಹೆಸರುಗಳು. ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಋಷಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇವರು ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಇವರ ಹಿಂದಿನ ವಾಂಚ, ಪುರಂಪಾಲ, ಲಕ್ಕ, ಮಂಕವಾರ ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ೨೪ ಮನೆತನದ ಹಿರಿಯರ ಹೆಸರಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ೮ ಗೋತ್ರಗಳೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ೧೬ ಗೋತ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಎಂಟು ಹೆಕ್ಕ ಈ ಎರಡು

ಪೆಂಗಡದವರೂ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ತರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಪೆಂಗಡದ ಎರಡು ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವು ನಿಸೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಹುಡುಗಿಯಿಗೆ ಋತುಮತಿಯಾಗದಿರುವಾಗಲೂ ಋತುಮತಿಯಾಗದಮೇಲೆಯೂ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವರು. ಮದುವೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನಸ ಹಂಚಿನವರು ಏಳು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಗಂಡಿನವರು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕುಲದ ಪಂಚಾಯಿತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಿನವರು ದೇವತೆಯನ್ನಾರಾಧಿಸಿ, ಹೆಣ್ಣಿನಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಾಗತವನ್ನೀಯುವರು. ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ವರನು ವಧುವಿಗೆ ಕುಲಸ್ಥರಮುಂದೆ ತಾಳಿಕಟ್ಟುವನು. ಆಗ ಹೆಂಗಸರು ವಾದ್ಯಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವರು. ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಿಂದ ವಧೂವರರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಓದಿಸುವರು. ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿಯುವುದು. ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಔತಣವಾಗುವುದು. ಎರಡನೇ ದಿನಸ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿನೋದವಿರುವುದು. ಮೂರನೇ ದಿನಸ ಕಂಕಣವಿಸರ್ಜನೆಯಾಗುವುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾ ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಂಡು ತಾಳೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಮದುವೆಬರ್ಚು ಸುಮಾರು ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವನ್ನು ಗಂಡಿನಕಡೆಯವರು ವಹಿಸುವರು. ಋತುಮತಿಯಾದ ಹುಡುಗಿಯ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಸೇಧಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಶೇಷ ಅಚಾರವನ್ನೂ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಧವೆಯರಿಗೆ ಪುನಃ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ರೀತಿ ತಪ್ಪಿದ್ದು, ಅದು ಕುಲಪಂಚಾಯಿತರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ, ಅಕೆಯನ್ನು ಜಾತಿಬಾಹಿರಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿರಲು ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಜಾರತ್ಯವು ಇವರ ಕುಲಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಹೆಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನುಸರಿಸುವರು.

ಗೋಣಿಗರ ಯಜಮಾನನಾದ 'ಮಾತುಪುರಿ'ಯು ಬೆಂಗಳೂರು ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈತನಿಗೆ ಕಿರಿಯವನಾದ 'ಪಿನಪೆದ್ದ'ನು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಮತೀಯರನ್ನು ಈ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ತಪ್ಪಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕುಲದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಂದ ದಂಡವನ್ನು ಪಡೆದು, ಪುನಃ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಗೋಣಿಗರು ಶೈವರು, ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನ ಪೂಜಕರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದನಂತರ ವೈಷ್ಣವರಾದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರು ವೈಷ್ಣವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವೈಷ್ಣವ ಹೆಸರಿನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೆಟ್ಟ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟ, ವೆಂಕಟಪ್ಪಶೆಟ್ಟ, ಪಾಪಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟ, ಅಬ್ಬಾಯಿ ಶೆಟ್ಟ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಯಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕಾಶಿ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ಶೃಂಗೇರಿ, ಶ್ರೀರಂಗ ಮತ್ತು ಕಂಚಿ ಈ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಶೂನ್ಯ ವಿದ್ಯೆ, ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಮಾಟ (ಪೊಂಪು) ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ನಾಗರುಕಲ್ಲು ಸಹಿತ ಇರುವ ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಅಚಾರಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕರೆಸುವುದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶವಗಳನ್ನು ಹೊಳುವುದು, ಸುಡುವುದು ಎರಡೂ ಇವರಲ್ಲಿದೆ. ಹೊಳುವಾಗ ಶವದ ತಲೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಸುಟ್ಟರೆ

ಬೂದಿಯನ್ನೂ, ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ಹತ್ತಿರ
ವಿರುವ ನದಿಯಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತರೆ ಇವರು ಗೂ
ದಿವಸ ಸೂತಕವನ್ನೂ, ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ತಿರುಗಳ
ಮರಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ೯ ದಿವಸಗಳ ಸೂತಕವನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.
ದಾಯಾದಿಗಳು ಮೂರುದಿವಸ ಸೂತಕವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೂತಕ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನಾದ್ರವ್ಯಗಳು, ಹೂ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ ಇವೇ ಮೊದ
ಲಾದ ಭೋಗ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಸತ್ತ ಮೊದಲು
ವರ್ಷದ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ
ವರ್ಷದ ತಿಥಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೋಣಿಗರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು ಮತ್ತು ಬೇಸಾಯ
ಗಾರರು; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು (ಗಾಡಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ)
ರಫ್ತು ಮಾಡುವವರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನಿದೆ. ಬಹು ಸ್ವಲ್ಪ
ಮಂದಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇವರು ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾಂಸಹಾರವೂ
ಮದ್ಯಪಾನವೂ ಇವರಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಉಪಯೋಗಿಸಿದವನನ್ನು
ಕುಲದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವರು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಮುಖವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ
ಯೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇತರರು ಉಪಯೋ
ಗಿಸುವಂತಹ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ
ಹೆಂಗಸರು ಶೀರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇತರರಂತೆ ಮುಡಿಹಾಕದೆ, ಒಂದೇ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ
ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಕುಲಸ್ಥರ ಹೆಂಗಸರು ಸಾಮಾ
ನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಅಭರಣಗಳನ್ನೇ ಇವರೂ ಉಪಯೋ
ಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗೋಣಿಗರು ಗೋಣಿಯನ್ನು ನೆಯ್ಯುವವರು, ಗೋಣೀಚೀಲವ
ನ್ನು ಮಾಡುವವರು. ಜನಪರು, ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥರು ಎಂಬ ಅವರವರಲ್ಲಿ
ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬರು
ತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಬೇಸಾಯಗಾರರಾಗಿಯೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಬೆಂಗಳೂರು
ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಗಳಮೇಲೆ ಸಾಗಿಸುವ ಮೇಸ್ತ್ರಿ
ಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯಿಗೆ ಮತುವಾದ
ಮೇಲೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಧವಾ ವಿವಾಹವು ನಿಷೇಧಿಸ
ಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮ|| ರಾ|| ಯಿ. ಥರ್ಸ್ಟೀ ಸಾಹೇಬರು ತಮ್ಮ 'ದಕ್ಷಿಣಭರತ
ಖಂಡದ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಎರಡನೇ
ಪಾಠದ 297ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ 'ಗೋಣಿ' ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ
ವಿವರಿಸಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಇದೇ ಗ್ರಂಥದ 447ನೇ ಪುಟ
ದಲ್ಲಿ 'ಜನಪರು' ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ:—

ಜನಪ.

“ಜನಪರು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಬಲಜಿಗರ ಉಪಪಂಗಡವಾಗಿದ್ದು ಈಗ
ಇವೇ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಒಂದು ಬೇರೆ ಜಾತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಸೆಣಬು
(ಜನಪು) ನಾರಿನಿಂದ ಗೋಣಿಯ ಚೀಲಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು
ಮಿಂದ 'ಜನಪರು' ಎಂದು ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವಾಗಿರಬಹುದು. ತಮಿಳು
ನಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಶೆಲುಪ್ಪೆಶೆಟ್ಟಿರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ; ಶೆಲುಪ್ಪೆ ಅಂ
ತರ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಜನಪ ಎಂದರ್ಥ. ಕೆಲವರು ದೇಶಾಯಿಗಳೆಂತಲೂ
ವಿಧವಾ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳೆಂತಲೂ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ತಾವು ಬಲಿಜರೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಜನಿವಾರವನ್ನು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜಾತಿಯ
ವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ

ತಮಿಳು ಮಾತಾಡುವ ಒಂದು ಪಂಗಡದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಮತಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾವ ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸದೆ ಜಾತಿಬಾಹಿರ ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇವರದೇ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ." ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮ|| W. ಪ್ರಾಸಿಸ್ ಸಾಹೇಬರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮ|| ರಾ|| ಹೆಚ್. ಎ. ಸ್ಪ್ಯೂಯರ್ತ್ ಸಾಹೇಬರು ಉತ್ತರ ಆರ್ಕಾಟು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಪರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ:—

‘ಜನಪ’ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಾಗಿ, ಆ ಜಾತಿಯವರು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಮನೆ ತಿರಿಗಿ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸೆಣಬು (ಜನಪು) ನಾರಿನಿಂದ ಗೋಣೀಚೀಲಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುತ್ತೆ. ಈಗ ಅವರು, ದಾಸಯ್ಯಗಳಾಗಿಯೂ, ಮಿಠಾಯಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿಯೂ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮಾರುವವರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಗೌರವವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಾಗ ತಾವು ಬಲಿಜರೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಅವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ತೆನುಗು; ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಹೆಸರು ‘ಚಿಟ್ಟಿ’. ಅವರ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಿತವಾದ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆಂದೂ, ಅರೀತಿಉದ್ಭವಿಸಿದ ತಮ್ಮಹಿರಿಯರನ್ನು ಆದೇಶದ ವರ್ತಕರು ತಮ್ಮ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆಂದೂ, ಆಗ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಿತಯಾಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬಾದಿಯಿಂದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ

ನಾರಿನಿಂದ ಗೋಣೀಚೀಲಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರೆಂದೂ, ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಜನಪಶೆಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಪರರು; ಗುಡಿಯಾತ್ಮಂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಎತ್ತಿನ ದಳಾಳಿಗಳಾಗಿ, ಬಹಳಜನ ಅದೇ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ತೆಲುಪ್ಪರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಗೋತ್ರಗಳೆಂದೂ, ಅವು ಎಂಟು ಮತ್ತು ಹದಿನಾರಾಗಿ ವಿಭಾಗಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯು ನಿಸಿದ್ಧ. ಹದಿನಾರು ಗೋತ್ರಗಳವರು ಎಂಟು ಗೋತ್ರಸ್ತರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಗೋತ್ರಗಳು ಇವರಿಗಿವೆ:—

ವಾಸವ	ಮದಳ್ಳ
ಪೊಮ್ಮಿ	ಬಿಳ್ಳುವಂದಲ
ಮುಮ್ಮಡಿ	ಮುಕುಂದ
ಪಿಲ್ಲಿವಂಗರ	ವಾದಿಯ
ಮಕ್ಕಡಿ	ಕೊಂಡ
ದೊಳ್ಳ	ಕೋಲ
ಗಂಧಿವಂಗರ	

ತೆಲುಗುದೇಶದ ಜನವರೂ ತಮಗೆ ೨೮ ಗೋತ್ರಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಗೋತ್ರಗಳು ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮನೆತನದವರು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿತುಂಬ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರು ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆಮಾಡದೆ, ತಮ್ಮ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ‘ಕಪ್ಪಲ ಗೋತ್ರ’ವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ತೊಂಡಮಹಾ ಮುಷಿ ಗೋತ್ರದವರು ತೊಂಡೇ ತಣ್ಣಗನ್ನಾ ಗಲೀ ಅಥವಾ ಅದರ ಎಲೆಗಳನ್ನಾ ಗಲೀ ಉಪಯೋಗಿಸುವ

ದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಣ್ಣುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಡಿ
ಗೋತ್ರದವರು ಮಂಕಿಣಿಡದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ವೊಮ್ಮೆ ಗೋತ್ರದವರು 'ಬೊಮ್ಮಡಾಯಿ' ಎಂಬ ಮೀನನ್ನು ತಿನ್ನು
ವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹಿಂದೆ ಮದುವೆಯ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ತುಂಬುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಗಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಈ ಮೀನು ಬಂದುದರಿಂದ
ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೋಲ ಗೋತ್ರದವರು
'ಕೋಲನಿ' ಎಂಬ ಮೀನನ್ನು ಭಕ್ಷಣೆಮಾಡದೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿವಾಹದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೆನುಗು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವರು
ತೆನುಗು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಂತೆ ನಡೆಯುವರು; ತಮಿಳು
ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಇವರ ಕೆಲವು ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅನು
ಸರಿಸುವರು. ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸುವ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ
ವರೆಲ್ಲರೂ ಗಾಳೀ ಶಕುನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಗಾಳೀ
ಶಕುನವಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ವಿವಾಹವು ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವುದೆಂದೂ, ಅದು
ಅವಶಕುನವೆಂದೂ ಅವರ ಭಾವನೆ. ಅದು ಶುಭಶಕುನವಾದಲ್ಲಿ, ತೆನೆ
ಬರುವ ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳ ಕೆಲವು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ವರನ ತಂದೆಯು
ವಧುವಿನ ತಂದೆಗೆ ಕೊಡುವನು. ಇವುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ, ಮದುವೆ
ಯಾದ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಮೇಲೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವರು.
ಇವು ಕೆಡದೆ, ಚನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಮದುವೆಯಾಗಿರುವ ವಧಾವರರು ಆರೋ
ಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೆಂದು ಇವರ ಭಾವನೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ, ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳೂ ಉಂಟು.
ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವರು ಹೆಚ್ಚು. ಅನೇಕ ವೈಷ್ಣವರು
ಭಟರಾಜುವಿನ ಶಿಷ್ಯರು. ಭಟರಾಜರು ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲು
ನಿಯಮಿತ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವರು. ದೈವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ

ಶೈವರು ಮಠಗಳ ಪಂಚಾರಾಂಗಳ ಶಿಷ್ಯರು. ಶೇಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲ
ಸಿರುವವರು 'ದಮಯಂತಿ'ಯನ್ನೂ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕುಲ
ದೇವತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಗೋಣಿಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾ
ಡುತ್ತಾರೆ; ಅದರ ಬಹಳ ಜನ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರಾಗಿಯೂ, ಬೇಸಾಯಗಾ
ರರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಜನಪರು ಮದರಾಸು ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ
ವಾಗಿ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಮಾರುವರು.

'ಸಾಧುವಾಂಟ್ರು'—(ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರ ಅಥವಾ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ
ಗುಂಪು) ಎಂಬ ಪದವೂ, ಜನಪ ಎಂಬ ಪದವೂ ಒಂದೇ ಅರ್ಥ ಕೊಡು
ತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಗಂಗನೇ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜನಪರು, ಗೋ
ಡನೆಯ್ಯುವ, ಗೋಣೀಚೀಲ ಮಾಡುವ, ಗೋಣಿಗರ ಉಪಪಂಗಡವೆಂ
ದು ಹೇಳಿದೆ.

ಪೆರಿಕೆ

'ಪೆರಿಕೆ' ಎಂದರೆ ಗೋಣೀಚೀಲ. ಈ ಪೆರಿಕೆಯವರನ್ನು ಮದರಾ
ಸಿನ ಗಂಗನೇ ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯಲ್ಲಿ, ಗೋಣೀಚೀಲನೆಯ್ಯುವ, ತಮಿಳು
ನಾಡಿನ ಜನಪರನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಒಂದು ತೆಲುಗು ಜಾತಿ ಎಂದು ಉದ
ಹರಿಸಿದೆ. ಗೋಣೀಚೀಲವು ಇವರ ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತಾಗಿದೆ. ಇವರು
ಬಲಜಿಗರ ಒಂದು ಉಪಪಂಗಡವಾಗಿ, ಉಪ್ಪು ಬಲಜಿಗರಿಗೆ ಸೇರಿದವ
ರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಪರಶುರಾಮನಿಂದ ಓಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 'ಪೆರಿಕೆ'
(ಹೇಡಿ) ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದು ಇವರ ಪುರಾಣಗಳುಂಟು. ಇವರಲ್ಲಿ ಪುರಗಿ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದೂ, ಗಿರಿರಾಜ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದೂ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳುಂ
ಟು. ಹಿಂದೆ ಇವರಲ್ಲಿ 'ಸತಿ' ಇದ್ದಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ

ಸತ್ತವರನ್ನು ದಹನಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಬೂದಿಯಮೇಲ್ಗಡೆ ಒಂದು
ಬೃಂದಾವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತುಳಸಿಗಿಡವನ್ನು ನಾಟಿ
ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ರಾಯ' 'ರಾಯಟ್ಟಿ'
ಎಂದು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಪರಶುರಾಮನ ವಂಶೀಕರೆಂದೂ,
ಅತನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಹರಣಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಂದ ಓಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದೂ, ನಂತರ ನಳನಿಂದ ಪುನಃ ಸಲ್ಪಟ್ಟವರೆಂದೂ, ತಮ
ವಾಯ 'ವರಗುಬಟ್ಟಿ' ರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ ಮ|| ಎಫ್.ಆರ್.
ಹೆಮ್ಮಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವರಗುಬಟ್ಟಿರು ಇವರ ಮನೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 'ಪಿನುಪೆರಿಕೆ' ಎಂದೂ, 'ರಾಜ
ಪೆರಿಕೆ' ಎಂದೂ ವಿಭೇದಗಳುಂಟು. ಇವರಿಗೆ ೧೦೧ ಗೋತ್ರಗಳಿವೆ.
ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ 'ಮೈಲಾರಿ'ಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಗ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
೧೦೧ ಹತ್ತಿಯ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಿ ಸೇರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ೭ ಗಂಟು
ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅರಿಶಿನದಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ವರನು ಅದನ್ನು ವಧುವಿನ
ತಾಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಟ್ಟುವನು. ಇವರು ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು.

[ಮ|| ರಾ|| ಇ. ಧರ್ಮೋತ್ತರ ಸಾಹೇಬರವರು 'ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯನ್
ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಆರನೇ ಭಾಗ
೧೯೧೧ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ 'ಪೆರಿಕೆ'ಯವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖನ
ಸಾರಾಂಶವಿದು]

ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯ ವರದಿಗಳು (Census Reports)

[ಗ್ರಂಥವು ಲಂಬವಾಗುವುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು
ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಮೂರು ಪ್ರಜಾಗಣನೆಗಳ ವರದಿಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು
ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದಿದೆ:—ಮೈಸೂರು, ೧೯೦೧ ನೆಯ ಪ್ರಜಾಗಣನೆ
ವರದಿ (ಭಾಗ ೧, ಪುಟ ೧೬೭) ಮತ್ತು ೧೯೧೧ನೆಯ ವರದಿ ಮದರಾಸು
೧೯೦೧ನೇ ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯ ವರದಿ (ಭಾಗ ೧, ಪುಟ ೧೫೬)]

ಗೋಣಿಗ, ಜನಪ (ಶಿಲಾಪುರ್)

'ಇವರು ಬೆಂಗಳೂರು, ತುಂಕೂರು, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾ
ರೆ. ಇವರ ಮುಖ್ಯ ಕಸಬು ಬೇಸಾಯ ಮತ್ತು ನೆಯಿಗಿ. ಗೋಣಿ
ಚೀಲ ನೇಯುವ ಮತ್ತು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಒಂದುಜಾತಿ. ಇವರಲ್ಲಿ
ಶೇಕಡ ೫೫ ಜನ ಗಂಡಸರೂ, ೪೪ ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ಶೇಕಡ ೩ ಜನ
ದೇಶಭಾಷಾ ಪರಿಚಿತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅಬಲರೂ ಕುರೂಪಿಗಳೂ
ಇಲ್ಲ.

ಇವರ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ 'ಜನಪ'ರೆಂದೂ, 'ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥ'ರೆಂದೂ
ಉಪಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿ
ಸುವ ಅನೇಕರು ಈ ಸಾಧುವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯ
ವಾಗಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ
ತಮಿಳು ಮಾತಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಇವರ ಉಪಪಂಗಡ ಒಂದನ್ನು ಜಾತಿ
ಬಾಹಿರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರು ಗಾಯಿತ್ರಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಧವಾ
ವಿವಾಹವಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಋತುವಾದಮೇಲೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವರು.
ಇವರಿಗೆ ೨೪ ಗೋತ್ರಗಳಿವೆ. ಕೆಲವರು ದೇಶಾಯಿಗಳೆಂತಲೂ, ದೇಶಾಧಿ
ಪತಿಗಳೆಂತಲೂ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಲಜಿಗರೆನ್ನಿ ಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

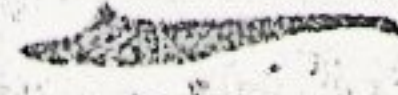
ಇವರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕಸಬು ಗೋಣಿಯನ್ನು ನೇಯುವುದು, ಗೋ
ಣಿಚೀಲಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ
ಬೇಸಾಯಗಾರರೂ, ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.
ಇವರಲ್ಲಿ ಜವಳಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರೂ ಉಂಟು.

ಇವರ ಜಾತಿಯು ಬರಬರುತ್ತಾ ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.
ಇವರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೬೬ ಜನ ಕಡಿಮೆಬರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಈ

‘ಗೋಣಿಗ’ರನ್ನು ಎಣ್ಣೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ‘ಗಾಣಿಗ’ರೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ
ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.’

೧೯೨೧ನೇ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜಾತಿಯ ಹೆಸರೇ
ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ:—೧೯೦೧ರಲ್ಲಿ ೧೨೦೫ಮಂದಿ ಗೋಣಿಗರಿದ್ದು
ದರಿಂದಲೂ ೧೯೧೧ ರಲ್ಲಿ ೯೯೮ ಗೋಣಿಗರಿದ್ದು ದರಿಂದಲೂ ೧೯೨೧ರಲ್ಲಿ
ಇವರ ಎಣಿಕೆಯು ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ
ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಇತರ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾ
ರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇವರನ್ನು ‘ಶೆಟ್ಟಿಬಲಜಿಗ’ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಲಜಿಗರ
ಪಂಗಡದಲ್ಲೂ, ‘ಗೋಣಿಗ’ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ‘ಗಾಣಿಗರ’ಗುಂಪಿನೊಂ
ದಿಗೂ ಸೇರಿಸಿ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ‘ಗೋಣಿಗ-ಗಾಣಿಗ’ ಶಬ್ದಗಳ
ಗೂ, ‘ಶೆಟ್ಟಿಬಲಜಿಗ-ಬಲಜಿಗ’ ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಅಂತ
ರವಿರುವುದರಿಂದ ಪರಮತೀಯರು ಹೀಗೆ ಅನ್ಯ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರ
ಮಾಡಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಾರಂಭ
ದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

ಚನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ.

ಕಂಚಿ ತಾಮ್ರಶಾಸನವೇ ಆದಿಯಾಗಿ, ತಮಿಳು ಪುರಾಣಗಳು,
ಇತಿಹಾಸಗಳು, ಪರದೇಶೀಯರ ಮತ್ತು ಪರಮತೀಯರ ಲೇಖನಗಳು
ಮತ್ತು ಪರದಿಗಳೇ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಸಕಲವಾದ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿರ ಸಂಬಂಧ
ವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ
ಯಷ್ಟೆ.. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಸಕಲ
ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ
ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದೆ.

ವಿದೇಶೀಯರ ಪರದಿಗಳೂ ಪರಮತೀಯರ ಲೇಖನಗಳೂ ಮೊದ
ಲು ವಿಮರ್ಶನಾರ್ಹವಾದವುಗಳು. ಇವರು ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖನ
ಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ
ಕೆಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಜನಪ, ಬಲಿಜ, ಪರಿಕೆಯವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿ
ಸಿರುವ ಸಂಬಂಧ; ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳಾದ ಇವರಿಗೆ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಿಗೆ
ಅನ್ವಯಿಸುವುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೊಡುವ ಗೋತ್ರಗಳ (ಕಪ್ಪಲಗೋ
ತ್ರ, ಕೋಲಗೋತ್ರ) ನಾಮಕರಣ; ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಗೋತ್ರಗಳ
ವಿಭಾಗ; ಇವರ ಆಚಾರ-ವ್ಯವಹಾರಗಳು; ಉಪಪಂಗಡಗಳು; ಮಾತೃ
ಭಾಷೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ-ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು
ಬಹಳವಾಗಿ ತಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದೋಷಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದಂಟಾ
ಗಿರುತ್ತವೆ. ವಿನಾ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಸಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇ
ಕರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರದೇಶೀಯರೂ, ಪರಮತೀಯ
ರೂ ಈ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಪ್ರಚು

ರವಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳಿರುವುದು, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರ ದೋಷವೇ ಹೊರತು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರ ದಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಮತದವರು ಬರೆಯುವಾಗ, ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದರೂ, ಅವರ ಶ್ರಮ ಸಾಧಕವಾಗುವುದು ಕಷ್ಟತರವು. ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಜಾತಿಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುವವು! ಹೀಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಜಾತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋದ ಚಿಕ್ಕ ಜಾತಿಗಳ ಮಹತ್ವವು ಅಡಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಗೋಣಿಗರ ಜಾತಿಯು ಈ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹೋದುದರಿಂದ ಪರಮತೀಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರು (ಗೋಣಿಗರು, ಜನಪರು)

ವಾಸಸ್ಥಳ—

ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರು ಗೋಣೀಚೀಲವನ್ನು ನೆಯ್ಯುವ ಒಂದು ಜಾತಿ. ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ತುಂಕೂರು, ಕೋಲಾರ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲೂ, ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಆಂಧ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮೊದಲಸ್ಥಳ ಕಂಚೀಪುರ. ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇವರಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಗಿರಣಿಗಳಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೀಗ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಮದೀಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ 'ಗೋಣಿಗರ ಗಲ್ಲಿ', 'ಜನುಪವೀದಿ' ಎಂಬ ಬೀದಿಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಅಂತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ದಕ್ಷಿಣಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜನಸಂಖ್ಯೆ—

ಇವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಅವು ಸರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಗಕೆಂದರೆ ಈ ಕುಲಸ್ಥರು ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಗೋಣಿಗರು, ಜನಪರು, ಸಾಧುವಾಂಟ್ಲು ಶೆಟ್ಟಿಬಲಿಜಿಗರು, ತೆಲಗುಶೆಟ್ಟರು ಎಂದು ವಿವಿಧವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಗುಂಪಿನವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಶೆಟ್ಟಿಬಲಿಜಿಗ' ಎನ್ನುವವರನ್ನು ಬಲಿಜಿಗರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲೂ, 'ಗೋಣಿಗ' ಎನ್ನುವವರನ್ನು 'ಗಾಣಿಗ'ರ ಪಂಗಡದಲ್ಲೂ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇವರ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯು ಇದುವರಿಗಿಗೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ.

ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ—

ಈ ಜಾತಿಯ ಮೂಲವು ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವ ತಮಿಳು, ಆಂಧ್ರ ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಮರರಿಗೆ ಜಯಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಅಂಧಕನೆಂಬ ಅಸುರನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ದುಷ್ಟಪಾಲಕನೂ, ಶಿಷ್ಯಹಿಂಸಕನೂ ಆಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಾಂಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವೃದ್ಧೀಶ್ವರನೆಂಬ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ಈ ರಕ್ಕಸನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಭೂಭಾರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದನು. ಈತನಿಗೆ 'ಸುಪ್ರಭೆ' ಎಂಬ ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು

ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನವಾಯಿತು. ಇವರಿಗೆ ಏಳುಜನ ಸುಪುತ್ರರು ಹುಟ್ಟಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ೧೨ ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಒಟ್ಟು ೨೪ ಜನರು ಈ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮೂಲಪುರುಷರಾದರು. ಚೋಳಭೂಪಾಲನಲ್ಲಿ ಇವರ 'ಸಾಲಕು ಮೂಲನು ಕಲುಪಿ'ದ ಸಾಹಸವೂ, ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣತ್ವವೂ, ಅನೇಕ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಚರಿತೆಯೂ, ರಾಜನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಕೊಡವೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಶಾಪಹೊಂದಿದುದೂ, ೧೮೮೫ರಲ್ಲಿ ಮ|| ಕೊ. ವೆ. ರಾಘವರಾಜುರವರಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾದ ಕಾಂಚೀತಾಮ್ರಶಾಸನದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆಕಂಡ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದ ಪುಸ್ತಕದ ಉಲ್ಲೇಖವು ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನ ಮ||ರಾ||ವಿ.ಬಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಶೆಟ್ಟಿರ 'ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ'ಯಲ್ಲಿ—ಆಂಧಕನೆಂಬ ಅಸುರನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಲು ಬ್ರಹ್ಮನ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಾಂಶದಿಂದ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನೆಂಬ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಈತನಿಗೆ 'ಸುನಾಭಿ' ಎಂಬ ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನಮಾಡಿದರು. ಇವರಿಗೆ ೪ ಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈ ೪ಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನಿಗೆ ೨ ಗಂಡು ೨ ಹೆಣ್ಣೂ, ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ೨ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿ, ಈ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಂತೆ. ೧೬ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ, ೨ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ೨೪ ಜನರೇ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದರು. ಇವರುಗಳು ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ, ಸಾಮಂತರನ್ನು ಜೈಸಿ, ಕಾಂಚೀಪುರವನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಾಮ್ರಾಟರಾಗಿ ಮೆರೆದರೆಂದೂ ಇವರ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮೂಲಪುರುಷನು 'ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರ'ನೆಂತಲೂ, ಇವರು ಆತನ

ವಂಶಜರೆಂತಲೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಂಶವೃಕ್ಷ (Geneological tree) ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆಯುವ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ತಮಿಳರು '೧೬-೨' ರಂತೆಯೂ, ತೆಲುಗರು '೧೨-೧೨' ರಂತೆಯೂ ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೂ, ತಮಿಳರ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮತೀಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ನಸ್ತುಖವನ್ನು ತೆಲುಗರಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುವುದು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಕಥಾಮೂಲವು ಒಂದೇ. ಮೂಲದ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥವನ್ನೇಳಿಸದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನು ವಿವಿಧವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರಬಹುದಾದ ಅಲ್ಪ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಮಿಳರು ತೃಪ್ತಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಇವರಿಬ್ಬರ ವಂಶವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಕಲ್ಪನಾಚಾರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೂ, ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ೧೮೮೫ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಮ|| ಕೊ. ವೆ. ರಾಘವರಾಜುರವರ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕಥಾವಸ್ತುವೇ ಆಧಾರವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುವುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯ—

ಸಾಧುಶೆಟ್ಟಿ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೇನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ೧೯-೨೦ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮತಸಂಬಂಧವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೆಲವು ಹುಟ್ಟಿರುವುವು. 'ದೇಶಾಧಿಪತಿ ವೈಶ್ಯಪುರಾಣಂ', 'ದೇಶಾಧಿಪತಿ ನಾಟಕಂ', 'ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲಪ್ರಕಾಶಿಕೆ', 'ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲ ಪುರಾಣಂ', 'ದೇಶಾಧಿಪತಿ ಚರಿತ್ರಂ' ಎಂಬ ತಮಿಳು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ, 'ಕಾಂಚೀ ಶಾಸನ'ದ ತೆಲುಗು ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಈ ಮತೀಯರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ (ತಮಿಳು-ತೆಲುಗು-ಕನ್ನಡ)ವನ್ನೂ ಇವರು ಬರೆದಂತೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಜಾತಿಯ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಉಪಪಂಗಡಗಳು—

ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉಪಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಗೋಣಿಗರು, ಜನಪರು, ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥರು, ಸಾಧುವಾಂಟ್ಲ, ಪೆರಿಕೆ, ಶೆಲುಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ. ಎಂಬವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ವಿವಿಧವಾಗಿ ಕರೆಯುವರು. ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲದೆ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲದೆ, ಸೆಣಬರು, ಶೆಟ್ಟಿಬಲಜಿಗರು, ತೆಲಗುಶೆಟ್ಟಿರು, ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯರು, ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲದೆ ಈ ಹೆಸರುಗಳ ವಿಮರ್ಶನೆಯು ಅಪ್ರಯೋಜಕವೇ ಸರಿ. ಉಳಿದ ಗೋಣಿಗರು, ಜನಪರು ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥರು, ಸಾಧುವಾಂಟ್ಲ, ಪೆರಿಕೆ, ಶೆಲುಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ ಈ ಹೆಸರುಗಳ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವು. 'ಶೆಲುಪ್ಪ' ಎನ್ನುವುದು ತೆಲುಗಿನ 'ಜನಪ' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದ ಇದು ಈ ಪಂಗಡದ 'ಅರವ' ಮಾತಾಡುವ ಉಪಪಂಗಡವಾಗಿರಬಹುದು. 'ಪೆರಿಕೆ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ 'ಗೋಣಿ' ಎಂದು ಅರ್ಥವಾದರೂ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಜನಪ' ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಇದ್ದರೂ, ಈ ಜಾತಿಯ ಮೂಲ, ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳು, ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆನುಡಿಗಳು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೋತ್ರಗಳು—ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪೆರಿಕೆಯವರು ಜನಪರಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇವರು ಉಪ್ಪು ಬಲಜಿಗರಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ 'ಉಪ್ಪಾರ'ರಾಗಿಯೋ ಇರಬಹುದೆಂದು ಮು||ರಾ|| ಇ. ಧರ್ಮರ (ಪುಟ ೧೯೧, ಭಾಗ ೬) ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ ಇವರು ಗೋಣಿಗರಿಗೂ ಅಥವಾ ಜನಪರಿಗೂ ಸೇರಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವು. 'ಸಾಧುವಾಂಟ್ಲ' 'ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥ'—ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳೂ ಒಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,

'ಜನಪ'ರ ಪಂಗಡವೆಂದು ಹೇಳಲು ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ. 'ಗೋಣಿಗ' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ 'ಗೋಣೀಚೀಲ ನೇಯುವವ' ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ 'ಜನಪ' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಗೋಣಿಗ' ಎನ್ನುವುದಲ್ಲದೆ, 'ಜನಪ', 'ಗೋಣಿಗ' ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲವು ಒಂದೇ (ಜನಪನಾರು). ಇವೆರಡರ ಜಾತಿಯ ಪುರಾಣ, ಗೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮೂಲ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಆದರೆ ಕರ್ಣಾಟಕಂಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಣಿಗರ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ, ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಇದೇ ಮತಸ್ಥರಾದ ಜನಪರಿಗೂ ಆಯಾ ದೇಶಾಚಾರದ ವದ್ಧತೆಮೇರೆಗೆ ಆಚಾರವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಜನಪರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉಪಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ತೆಲಗು ಮಾತಾಡುವ ತೆಲಗು ಜನಪರದು ಒಂದುಪಂಗಡ; ಇನ್ನೊಂದು ತಮಿಳು ಮಾತಾಡುವ ಅರವ ಜನಪರದು. ಈ 'ಅರವ ಜನಪ'ರನ್ನೇ ಮು||ರಾ||ಯಿ. ಧರ್ಮರ ಸಾಕೇಬರು 'ಶೆಲುಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ' ಎಂದು ಕರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಲಗು ಜನಪರೆಂದೂ, ಶೆಲುಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ (ಅರವ ಜನಪ)ರೆಂದೂ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಿವೆ ಎಂದು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಉಪಪಂಗಡಗಳ ಪುರಾಣ, ಜಾತಿಯ ಮೂಲ, ಗೋತ್ರಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದರೂ, ಇವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ, ಆಚಾರ-ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳುಂಟಾಗಿವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಉಟಿ ಉಪಚಾರಗಳಿಲ್ಲ; ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ; ಆದರೂ ಈಚೀಚಿಗೆ ಅತಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಭಾಷೆ (ತೆಲಗು) ಮಾತಾಡುವ ತೆಲಗು ಜನಪರಿಗೂ, ಗೋಣಿಗರಿಗೂ ಯಾವ ಭೇದೋಪಭೇದಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಇವರಿವರಲ್ಲಿ

ಪರಸ್ಪರ ಉಟ ಉಪಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪಿಗೆ ಗೋಣಿಗರು, ತೆಲಗು ಜನಪರು, ಕೆಲಮಂದಿ ಅರವ ಜನಪರು, ಸಾಧುವಾಂಟ್ಲು, ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥರು, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಒಂದು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಹೆಸರಿನ ಮೂಲ—

ಈ ಜನಾಂಗದವರು ಸತ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, 'ಸಾಧುವಾಂಟ್ಲು' ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರ ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ವ್ಯಾಪಾರಧರ್ಮ [ಸುರರನ್ನು ತೂಕ ಮಾಡಿದ್ದು]ಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಇವನ ವಂಶೀಕರು, ಚೀಣೀ, ಚೀಣಾಂಜರ, ಮೃಗಮದ, ಮಲಯಜ, ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ, ಪುನಗು, ಜವ್ವಾಜಿಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ 'ಶಿಟ್ಟಿವಟ್ಟಿ'ವನ್ನು ಹೊಂದಿ 'ಸಾಧುಶಿಟ್ಟಿ'ರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಮೂಲಪುರುಷನು ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ, ಅಂಧಕನನ್ನು ಕೊಂದುದರಿಂದ ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದು ಇವರ ವಂಶಜರಿಗೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಈಗ ಇವರು 'ಸಾಧುಶಿಟ್ಟಿ'ರೆಂದೂ 'ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯ'ರೆಂದೂ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನ 'ಗೋಣಿಗ' 'ಜನಪ'ರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಳಿದು, ನಾಗರಿಕತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತಿರುವರು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಈ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು, "ಶ್ರೀ ಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸಾಧುಶಿಟ್ಟಿ"ರೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು.

ಗೋತ್ರಗಳು, ಬಾಂಧವ್ಯ—

ಈ ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರ ಗೋತ್ರಗಳು, ಅವುಗಳ ನಿಬಂಧನೆ, ಬಂಧುಭಾವವ್ಯಗಳು, ಗೋತ್ರದ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಇವರ ೨೪ ಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ೮ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ "ಪೊಮ್ಮಿ-೮" ಎಂದೂ, ಉಳಿದ ೧೬ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ "ಬೇಡಿಶಿ-೧೬" ಎಂದೂ ಹೆಸರು. "ಪೊಮ್ಮಿ-೮" ಗೋತ್ರಸ್ಥರು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರಾಗಿ, ವಿನಯ [ಪೊಮ್ಮಿ]ದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ೨ ತಾಂಬೂಲಗಳೂ, ಉಳಿದವರಿಗೆ ಒಂದು ತಾಂಬೂಲವೂ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ೨೪ ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ೧೨, ೧೨ ಆಗಿ ೨ ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನವರಲ್ಲೇ ಭಾಂದವ್ಯ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಶಾಸನವು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಪಂಗಡದ ೧೨ ಗೋತ್ರಸ್ಥರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ವರಸೆಯುಳ್ಳವರೆಂದೂ, ಇವರು ಇನ್ನುಳಿದ ೧೨ ಗೋತ್ರಸ್ಥರಿಗೆ ಭಾವ, ಮಾವ ವರಸೆ ಉಳ್ಳವರೆಂದೂ ಅಧಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ತಮಿಳರು [ಶಿಲುಪ್ಪ ಶಿಟ್ಟಿರು-ತೆಲಗು ಶಿಟ್ಟಿರು] ಈ ೨೪ ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ೧೬-೮ರಂತೆ ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಾಂದವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇವರ ಶ್ರೀಯಾಗಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲಪ್ರಕಾಶಿಕೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವೇ ಅಧಾರವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ.

ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು—

ಇವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗುವು ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಅದು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯವರೂ, ಅವರ ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳವರಿಗೆ ಸೂತಕದಿಂದ ಇದ್ದು, ೧೧ನೇ ದಿವಸ ಮಗು ಬಾಣಂತಿಯರಿಗೆ ಮಂಗಳ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಸಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಸುವರು. ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಾಲೋಪನಯನ ಅಥವಾ ಕೇಶಖಂಡನವನ್ನೂ,

೫ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷ ರಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುವರು. ವಿವಾಹ
 ಕಾರ್ಯವು ಅನೇಕ ಶುಭ ಉಪಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಕುಲ
 ಸ್ಥರು ಪುರೋಹಿತನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವಧುವರರ ಜಾತಕಾದಿಗಳನ್ನು
 ಸರಿಮೋಡಿ ಲಗ್ನವನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಮಾಡುವರು. ವಿವಾಹದ ಮೊದಲನೆಯ
 ದಿವಸ ದೇವತಾ ಪೂಜೆಯೂ, ೨ನೇ ದಿನ ಚಪ್ಪರ ಮತ್ತು ನೀರು
 [ಗಂಗೆ] ತರುವಿಕೆಯೂ, ೩, ೪, ೫ನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅರತಿನವೂ, ೬ನೇ ದಿನ
 ಮುಹೂರ್ತವೂ, ೭ನೇ ದಿನ ನಾಕಬಲಿಯೂ, ೮ನೇ ದಿನ ಕಂಕಣವಿಸ
 ಜ್ಞನೆಯೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುವು. ಮುಹೂರ್ತದ ದಿವಸ,
 ಕಾಶೀಯಾತ್ರೆ, ವರಪೂಜೆ, ನವಗ್ರಹ ಪೂಜೆ, ಔಪಾಸನೆ, ನವಗ್ರಹ
 ಹೋಮ, ಫಲಪೂಜೆ, ಕನ್ಯಾದಾನಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಥಾ ವಿಧಿಯಾಗಿ
 ನಡೆಯುವುವು. ನಂತರ ಉಡುಗೊರೆ, ಫಲಪುಷ್ಪ ವಿನಿಯೋಗ ಔತಣ
 ಗಳು ಆ ದಿವಸವೇ ಜರುಗುವುವು. ಕಂಕಣವಿಸಜ್ಞನೆಯಾದಮೇಲೆ
 ಮದುವೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 'ಸಿಂಹಾಸನ' ಎಂದು ಕುಲಸ್ಥರಲ್ಲೂ ಸೇರಿ,
 "ದೇವಿಪೂಜೆ" ಮಾಡಿಸುವರು. ಆ ದಿವಸ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲಸ್ಥರೂ ಸೇರಿ,
 ಕುಲದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವರು. ಭಾಗ್ಯವಂತರು ವಿವಾ
 ಹದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿ, ಬಹಳಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವರು. ಬಡ
 ವರು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ [ಸುಮಾರು ೩೦೦ ರೂಪಾ
 ಯಿ] ಮದುವೆ ಮಾಡುವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕವು ಅಲ್ಪ
 ಸ್ವಲ್ಪಉಂಟು; ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಧವಾ ವಿವಾಹವಿಲ್ಲ.
 ಆದರೆ ಅಕ್ಷ ತಯೋನಿಯರಾದ ಬಾಲೆಯರು ವಿಧವೆಯರಾದರೆ,
 "ಕೂಡಿಕೆ" ಎಂಬ ಉಪವಿವಾಹವನ್ನು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡುವು
 ದುಂಟು.

ಕನ್ಯೆಯು ಮತುಮತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೂ ಮತುಮತಿ
 ಯಾದ ಮೇಲೂ ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿಷೇಕಕ್ಕೆ

ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ
 ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಕುಲಸ್ಥರಿಗೆ 'ಕಟ್ಟಳೆ' ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಕುಲದ ಆಡಳಿತ—

ಇದರಲ್ಲಿ ಐದುಜನ ಪ್ರಮುಖರಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯ
 ವನ್ನೂ ಎಲ್ಲರ ಅನುಮತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಮೊದ
 ಲನೆಯವನು ಮಕ್ಕಡಿ ಗೋತ್ರಸ್ಥನಾದ ಶೆಟ್ಟಿ; ಎರಡನೆಯವನು ಗಂಧಿ
 ವಂಗರ ಗೋತ್ರಸ್ಥನಾದ ಯಜಮಾನ. ಮೂರನೆಯವನು ಕೋಲಿ
 ಗೋತ್ರಸ್ಥನಾದ ಧರ್ಮಕರ್ತ. ನಾಲ್ಕನೆಯವನು ಪೊಮ್ಮಿಗೋತ್ರಸ್ಥ
 ನಾದ (ಮಾತುಪುರಿ) ಮಾತುಭಾರಿ ಅಥವಾ ಪಿನಪೆದ್ದ. ಐದನೆಯವನು
 ಪಾಚಿಗೋತ್ರಸ್ಥನಾದ ಸಂಕೇತಿ. ಇವರೂ ಉಳಿದ ಕುಲಸ್ಥರೂ ಸೇರಿ,
 ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ಸಾಮಾಜಿಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕುಲಸ್ಥರಿಗೆ ದಂಡವಿಧಿಸಿ ಕುಲಕ್ಕೆ
 ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜಾರತ್ನವು ದೊರಪಟ್ಟ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಜಾತಿ ಬಹಿ
 ಷ್ಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರ ಒದಗಿದರೆ, ಅನೇಕ
 ಗ್ರಾಮದವರು ಸೇರಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಕುಲಗುರು—

ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಕುಲಗುರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಗಡ್ಡಂ
 ತಿರುಮಲ ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮನೆತನದವರು. ಇವರ
 ಸ್ಥಳ ತಿರುಪತಿ. ಇವರು ತ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯ
 ರಾಗಿ, ಅನೇಕ ವೈಷ್ಣವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರಾಗಿ, ಈ
 ಕುಲದ ಸಹಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕುಲಗಳಿಗೆ ಗುರುಗಳಾ
 ಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಟರಾಜ—

ಈ ಕುಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ 'ಭಟರಾಜ' (ಹೊಗಳುಭಟ್ಟ) ಉಂಟು. ಈ ತನು ವರ್ಣಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗೂ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಉಟ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿ, ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕುಲವನ್ನು ಹೊಗಳುವನು. ಇವರ ವಾಸಸ್ಥಳ ನೆಲ್ಲೂರು ಜಿಲ್ಲೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಈ ಕುಲ ಸ್ಥರ ಶಾಸನವೂ, ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಇದ್ದು, ಸ್ನಾನ, ಜಪ, ನೇಮ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಇರುವನು. ಕುಲದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತೀರ್ಪುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟರಾಜುವೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನು.

ಕುಲಪದ್ಧತಿ—

ಈ ಕುಲಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಜಾರತ್ವವೂ, ಜೋರತ್ವವೂ ನಿಷಿದ್ಧ. ಮದ್ಯ ಮಾಂಸಗಳು ತ್ಯಾಜ್ಯ. ವಿಧವಾವಿವಾಹವು ವಿರೋಧ. ಈ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಕುಲವು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಕುಲದ ಕಟ್ಟಳೆಯಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯತಕ್ಕವು.

ಮತಧರ್ಮ—

ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರು ಶೈವರೂ ಮತ್ತು ವೈಷ್ಣವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತೀಶ್ವರನ ಭಕ್ತನಾದುದರಿಂದ ಇವನ ವಂಶಸ್ಥರು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶೈವರಾಗಿದ್ದರೂ ಮ|| ರಾ|| ಎಲ್. ಕೆ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರವರು (Tribes & Castes Vol. III, P. 250) ಹೇಳುವಂತೆ ಈಚೆಗೆ ರಾನಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ಇವರು ವೈಷ್ಣವರಾದರೆಂಬುದು ನಿಜವೇ ಇರಬಹುದು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀ ರಾನಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರು. ಈ ಕುಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿದೇವಿಯೇ ಅಧಿದೇವತೆ. ಇವರು ಕಪರ್ದಿಯನ್ನೂ ಕೇಶವನನ್ನೂ ಏಕಸ್ವಕಾರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಾಸುದೇವ-ವಾಸುದೇವರಲ್ಲಿಯೂ, ರಮಾ-ಉಮೆಯರಲ್ಲಿಯೂ ಅಭೇದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇವರು ಶೈವ ಅಥವಾ ವೈಷ್ಣವದೇವರುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ವ್ಯಾಪಾರ ಗಾರರಾದುದರಿಂದ ಹೆಸರುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಶೆಟ್ಟ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೆರುಮಾಳುಶೆಟ್ಟ, ಪಳನಿಸಾಮಿಶೆಟ್ಟ, ಜೊಕ್ಕಲಿಂಗಂ ಶೆಟ್ಟ, ರಾಮಸ್ವಾಮಿಶೆಟ್ಟ, ಶೆಟ್ಟಯ್ಯಪ್ಪಶೆಟ್ಟ, ಪಾವಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟ, ಮುನಿಸಾಮಿಶೆಟ್ಟ, ಯಲ್ಲಯ್ಯಶೆಟ್ಟ, ದುರ್ಗಯ್ಯಶೆಟ್ಟ, ಗಂಗಯ್ಯಶೆಟ್ಟ, ಕಾಮಾಕ್ಷಯ್ಯಶೆಟ್ಟ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗಂಡಸರೂ ಕಾಮಾಕ್ಷಮ್ಮ, ರಾಮಮ್ಮ, ಸುಬ್ಬಮ್ಮ, ಲಿಂಗಮ್ಮ, ನಾರಾಯಣಮ್ಮ, ಗಂಗಮ್ಮ, ಶಿದ್ದಮ್ಮ, ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಂಗಸರೂ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇವರು ಕಾಶಿ, ಶಿದ್ದಗಂಗೆ, ಶಿವಗಂಗೆ, ರಾಮೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಶೈವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ, ಶ್ರೀರಂಗ, ತಿರುಪತಿ, ಕಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ವೈಷ್ಣವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗುವರು. ಶನಿವಾರ, ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳಂತೆ ಆಚರಿಸಿ, ನೇಮದಿಂದಿರುವರು. ಇವರು ನವಗ್ರಹಾರಾಧನೆ, ಭಾನುವಾರ ಗರುಡಪಕ್ಷಿಸೇವೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ, ನಾಗಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವರು. ವೈಕುಂಠ ಏಕಾದಶೀ ದಿವಸವೂ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸವೂ ಜಾಗರಣೆಯಿಂದ ಇರುವರು. ಗರುಡವಂಚಮಿ, ಶ್ರೀರಾಮನವಮಿ, ಗೌರಿ, ಗಣೇಶಚೌತಿ ಮೊದಲಾದ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವರು. ಕೆಲವರು ಕಾಳಿ, ದುರ್ಗಿ, ಗಂಗಮ್ಮ, ಯಲ್ಲಮ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದೂ ಉಂಟು.

ಭಾವನೆಗಳು—

ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ತೆಲುಗು. ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಣಿಗರೂ, ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಜನವರೂ ತೆಲುಗು

ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಿಲುಸ್ಪರ್ಶಿಟ್ಟರು (ಅರವ ಜನಪರು) ಮಾತ್ರ ತಮಿಳು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ; ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ (ಸಾಧುವಾಂಟ್ಲಿ, ಸಾಧುವಂಶಸ್ಥರು) ತೆಲಗು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಶಿಲುಸ್ಪರ್ಶಿಟ್ಟರು ಬೇರೆ ಪಂಗಡವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕುಲಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಶವವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೂಳುವರು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸತ್ತ ೩ನೇ ದಿವಸ 'ಹಾಲು' ಎಂಬ ಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಭೋಜ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶವವನ್ನು ಹೂತ ಗುಂಡಿಯ ಹತ್ತಿರ 'ಎಡೆ' ಹಾಕಿ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ೧೧ನೆಯ ದಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡಿ, ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣಬಿಡಿಸಿ, ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಶವಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಹನವಾದ ನಂತರ ಅಸ್ತಿಪಂಜರಗಳನ್ನು ಮಾರನೇ ದಿನ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ೧೩ನೇ ದಿವಸದವರೆಗೂ ಸಪಿಂಡೀಕರಣ ಸಹಿತ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ, ೧೩ನೇ ದಿನ ವೈಕುಂಠಸಮಾರಾಧನೆಯನ್ನೂ, ಪ್ರತಿತಿಂಗಳಿಗೂ ಮಾಸಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರತಿವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಧಿಕವನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತ ೧೩ ಅಥವಾ ೧೧ ದಿವಸಗಳ ಪರಿಯಂತರ ಆತನ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಸೂತಕಸ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೂತಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಪಾಸನಾ ದ್ರವ್ಯಗಳು, ತಾಂಬೂಲ ಮೊದಲಾದ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತರೆ ಈ ನಿಯಮಗಳ ನಿಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಕಸಬು—

ಈ ಕುಲಸ್ಥರ ಕುಲಕಸಬು ಗೋಣೀಚೀಲವನ್ನು ನೇಯುವುದು. ಜನಪ (ಸೆಣಬು) ನಾರಿನಿಂದ ಗೋಣಿಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಜನಪರು (ಗೋಣಿಗರು) ಎಂದು ಅನ್ವರ್ಥವಾದ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.

ಇವರಿಗೆ ರಾಜರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ರಪ್ತುಮಾಡಲು ನಿಯಮಿಸಿದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಗೋಣೀಚೀಲಗಳನ್ನು ಇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರೆಂದು ಶಾಸನವಿದೆ. ಈ ಕಸಬು ಹಿಂದಿನದಾಯಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ಕಸಬೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವರು ಬೇಸಾಯಗಾರರೂ, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು (ಗಾಡಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ) ರಪ್ತುಮಾಡುವವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ಸರಕುಗಳನ್ನೂ ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಧನಿಕರು ಬಟ್ಟೆ ಗಡಂಗುಗಳನ್ನೂ, ಲೇವಾದೇವಿಯನ್ನೂ; ಭಾರಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಡವರು ದಾಸಯ್ಯಗಳಾಗಿಯೂ, ಮಿತಾಯಿಮಾರುವವರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎತ್ತಿನ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರುಂಟು. ಇವರಲ್ಲಿ ಮಾತುಭಾರಿಗಳು ಗಾರವೀಯ ಕೆಲಸಗಳಾದ ಪಾರಸಭೆ, ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ ಮೊದಲಾದ ಸಭೆಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಯಿಗಳೆಂತಲೂ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳೆಂತಲೂ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಕೆಲವರುಂಟು. ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿರಳ.

ಆಹಾರ—

ಸಾಧುಶಿಟ್ಟರೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಾರಿಗಳು. ಇವರಲ್ಲಿ ಮದ್ಯವ್ಯಾಂಸಗಳು ನಿಷೇಧ. ಕುಡಿತವು ಇವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಕುಲದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವರು. ಇವರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾದಕಾರಣ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ವಾದಿಸಿ, ಉಪಯೋಗಿಸುವರು ಹಲವರು ಇರುವರು.

ಮುಖಭಾವ—

ಈ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಕೆಂಪಾಗಿರಲೂ, ಶ್ಯಾಮಲವಾಗಿರಲೂ, ಕಪ್ಪಾಗಿರಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕಾಯಪುಸ್ಕಿಯಾಗಿ ಕಾಯಕ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕುರೂಪಿಗಳು ಕಡಮೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗೌರವವಿದ್ದು, ಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಉದಿಗಿತೊಡಿಗೆಗಳು—

ಈ ಕುಲಸ್ಥರ ಉದಿಗಿತೊಡಿಗೆಗಳು ಆಯಾ ದೇಶಾಚಾರ ಪದ್ಧತಿ ಯಂತೆಯೂ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ನಾಗರಿಕರು ನಾಜೂಕಾದ ಉದಿಗಿತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜರತಾರೀ ತೀರೆಯಿಂದ ನೂಲುಸೀರೆಯವರಿಗೂ, ಕೆಂಪಿನ ಕಂಕಣದಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಡಗದವರಿ ಗೂ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತು ಇತರ ಹಿಂದೂಗಳ ಉದಿಗಿತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನೇ ಇವರೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ—

ಈ ವಿಹಂಗಮನೋಟದಲ್ಲಿ ಸಾಧುಶೆಟ್ಟರ ಮೂಲ, ಜಾತಿಯ ವಿವರ, ಗೋತ್ರಗ ನಿಬಂಧನೆ, ಆಚಾರವ್ಯವಹಾರಗಳು, ನಡೆ-ನುಡಿಗ ಳು, ಉದಿಗಿತೊಡಿಗೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಜನಾಂಗವು ಈಗೀಗ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇತರ ಜನಾಂಗ ಗಳವರಂತೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಇವರ ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟು, ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಮಾಡಿ, ಅಜ್ಞಾನದೀಪದಿಂದ ಈ ಸಮಾಜ ವನ್ನು ಆವರಿಸಿ. ೨ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕು. ಸಕಲರೂ ಸ್ನಾನ, ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಮೊದಲಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗನಿರತರಾಗಿರಬೇಕು.

೧ || ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿದೇವಿಯು ಸಕಲರನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ||